EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.9.2020
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Motivering

I september 2019 tillkännagav Europeiska kommissionens ordförande Ursula von der Leyen en ny migrations- och asylpakt, som ska ligga till grund för en övergripande strategi för yttre gränser, asyl- och återvändandesystem, Schengenområdet med fri rörlighet och den yttre dimensionen.

Den nya migrations- och asylpakten, som läggs fram tillsammans med detta förslag, innebär en nystart i migrationsfrågan utifrån en övergripande strategi för migrationshantering. Genom detta förslag inrättas en gemensam ram för asyl- och migrationshantering på EU-nivå som ett nyckelbidrag till den övergripande strategin. Det är också ett försök att främja det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna. Genom den nya pakten, som bygger på de övergripande principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, förordas en integrerad utformning av politiken, som innebär att politiken på områdena asyl, migration, återvändande, skydd av de yttre gränserna, kampen mot smuggling av migranter och förbindelser med viktiga tredjeländer kopplas samman utifrån en helhetssyn. En övergripande strategi innebär också ett starkare, mer hållbart och konkret uttryck för principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning. Detta är principer som därför bör tillämpas på hela migrationshanteringen, från säkerställandet av internationellt skydd till insatserna mot irreguljär migration och otillåtna förflyttningar.

Migrationshanteringens utmaningar, som särskilt handlar om att säkerställa en snabb identifiering av dem som är i behov av internationellt skydd eller ett effektivt återvändande (för dem som saknar skyddsbehov), bör hanteras på ett enhetligt sätt av EU som helhet. Tillgängliga uppgifter visar att ankomsten av tredjelandsmedborgare med tydliga behov av internationellt skydd under 2015–2016 delvis har ersatts av ett läge där de som anländer har mer blandade migrationsskäl. Det är därför viktigt att utarbeta en ny effektiv process som möjliggör en bättre hantering av blandade migrationsströmmar. Det är särskilt viktigt att skapa ett verktyg som gör det möjligt att i ett så tidigt skede som möjligt identifiera personer som sannolikt inte kommer att få skydd i EU[1]. Ett sådant verktyg bör byggas upp i kontrollprocessen vid de yttre gränserna, med ett snabbt resultat samt tydliga och rättvisa regler, och bör leda till tillgång till det lämpliga förfarandet (asylförfarandet eller förfarandet i enlighet med återvändandedirektivet[2]). Det bör leda till ökade synergier mellan kontroller vid de yttre gränserna och asyl- och återvändandeförfaranden.

Genom detta förslag införs **screening före inresa** som bör vara tillämplig på alla tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats. Genom förslaget införs enhetliga regler för de förfaranden som ska följas i skedet före inresa då en bedömning görs av

[1] Andelen migranter som anländer från länder med en andel godkända asylansökningar som är lägre än 25 % har ökat från 14 % 2015 till 57 % 2018.

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

tredjelandsmedborgares individuella behov, och enhetliga regler om hur lång tid som får användas till att samla in relevant information i syfte att fastställa vilka förfaranden som ska följas med avseende på dessa personer.

Förslaget skapar också en EU-ram genom att införa enhetliga regler för screening av irreguljära migranter som grips inom territoriet och som undgått gränskontroller vid inresa till Schengenområdet. Syftet är att bidra till att skydda Schengenområdet och säkerställa en effektiv hantering av irreguljär migration.

Målen med och de huvudsakliga inslagen i screeningen

Målet med screeningen är att bidra till den nya övergripande strategin för migration och blandade flöden genom att säkerställa att personernas identitet, men även eventuella hälso- och säkerhetsrisker, snabbt fastställs och att alla tredjelandsmedborgare som befinner sig vid de yttre gränserna utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats snabbt hänvisas till det tillämpliga förfarandet.

Screeningen bör särskilt bestå av följande:

(a) En preliminär undersökning för att fastställa hälsotillstånd och eventuell utsatthet.

(b) En identitetskontroll mot information i europeiska databaser.

(c) Registrering av biometriska uppgifter (dvs. uppgifter om fingeravtryck och ansiktsbilder) i lämpliga databaser, om detta ännu inte har skett.

(d) En säkerhetskontroll genom sökning i relevanta nationella databaser och unionsdatabaser, särskilt Schengens informationssystem (SIS), för att verifiera att personen inte utgör ett hot mot den inre säkerheten.

Den föreslagna screeningen förväntas ge ett mervärde till de nuvarande förfarandena vid de yttre gränserna, särskilt genom att

– skapa enhetliga regler för identifiering av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren enligt kodexen om Schengengränserna och att låta dem genomgå hälso- och säkerhetskontroller vid de yttre gränserna, för att därigenom öka säkerheten inom Schengenområdet,

– klargöra att inresa inte är tillåten för tredjelandsmedborgare såvida de inte uttryckligen beviljas inresa efter en bedömning av inresevillkoren eller medlemsstaten beslutar att i ett enskilt fall tillämpa de särskilda regler som avses i artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna,

– skapa ett enhetligt verktyg för att slussa alla tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats till ett lämpligt förfarande: antingen ett förfarande som är förenligt med återvändandedirektivet eller, när det gäller en ansökan om internationellt skydd, det normala asylförfarandet, ett påskyndat förfarande, gränsförfarandet för asyl eller, slutligen, omplacering till en annan medlemsstat (utan att föregripa resultatet av sådana förfaranden eller ersätta dem), och

– skapa en EU-ram även för screening av tredjelandsmedborgare som rest in på medlemsstaternas territorium utan tillstånd och som grips på deras territorium.

I förslaget anges att de berörda personernas grundläggande rättigheter bör skyddas med hjälp av en oberoende övervakningsmekanism som ska inrättas av medlemsstaterna. Denna övervakningsmekanism bör särskilt omfatta respekten för grundläggande rättigheter i samband med screeningen samt respekten för tillämpliga nationella regler vid förvar och efterlevnaden av principen om non-refoulement. Den bör dessutom säkerställa att klagomål behandlas snabbt och på lämpligt sätt.

Slutligen erkänns i förslaget den roll som spelas av EU:s byråer, Frontex och Europeiska unionens asylbyrå, som kan ledsaga och stödja de behöriga myndigheterna i alla deras uppgifter i samband med screeningen. Även byrån för grundläggande rättigheter ges en viktig roll när det gäller att stödja medlemsstaterna i utvecklingen av oberoende övervakningsmekanismer för grundläggande rättigheter i samband med screeningen.

Förslagets tillämpningsområde

Den föreslagna screeningen bör vara tillämplig vid de yttre gränserna på

- alla tredjelandsmedborgare som passerar de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och vars fingeravtryck medlemsstaterna enligt Eurodacförordningen är skyldiga att ta, inbegripet de som ansöker om internationellt skydd,
- tredjelandsmedborgare som landsatts efter en sök- och räddningsinsats, och
- tredjelandsmedborgare som infinner sig vid gränsövergångsställen utan att uppfylla inresevillkoren och som ansöker om internationellt skydd där.

Samtidigt måste screeningen förlita sig på och kopplas till de verktyg som inrättats genom andra lagstiftningsinstrument, särskilt de som rör Eurodac[3] och användningen av Schengens informationssystem för återvändande[4] och asylförfaranden[5].

Tredjelandsmedborgare som passerar de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena eller landsätts efter sök- och räddningsinsatser, inbegripet personer som ansöker om internationellt skydd

[3] Förslag till förordning (EU) XXXX om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål.

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, EUT L 312, 7.12.2018, s. 1.

[5] Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU.

Enligt kodexen om Schengengränserna[6] får de yttre gränserna endast passeras vid de anmälda gränsövergångsställena[7]. Gränskontroll[8] består av in- och utresekontroller vid gränsövergångsställena och gränsövervakning som utförs mellan gränsövergångsställena för att förhindra att personer kringgår in- och utresekontroller, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen utan tillstånd. Tredjelandsmedborgare som har passerat de yttre gränserna på ett otillåtet sätt och inte har rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium måste därför genomgå förfaranden som respekterar återvändandedirektivet[9]. Om tredjelandsmedborgaren ansöker om internationellt skydd måste tillgång till asylförfarandet säkerställas och personen bör hänvisas till asylmyndigheterna. Dessa regler bör i förekommande fall även gälla tredjelandsmedborgare som landsätts efter sök- och räddningsinsatser.

För att passa in i den befintliga rättsliga ramen, särskilt Eurodacförordningen och Schengens informationssystem för återvändande[10] samt direktivet om asylförfaranden[11], bör den obligatoriska screeningen av tredjelandsmedborgare som grips utanför gränsövergångsställena omfatta de tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaterna är skyldiga att ta biometriska uppgifter i enlighet med Eurodacförordningen[12].

Kodexen om Schengengränserna innehåller inga särskilda krav på hälsokontroller av tredjelandsmedborgare som gripits i samband med gränsövervakning. Tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren eller efter att ha landsatts som en följd av en sök- och räddningsinsats kan ha utsatts för hälsorisker (t.ex. när de kommer från krigszoner eller till följd av att de har exponerats för smittsamma sjukdomar). Det är därför viktigt att så tidigt som möjligt identifiera alla som är i behov av omedelbar vård och att identifiera underåriga och utsatta personer, så att de kan hänvisas till ett gränsförfarande eller ett påskyndat asylförfarande, i enlighet med de tillämpliga kriterierna för dessa förfaranden. Utbrottet av covid-19 visar också på behovet av hälsokontroller för att identifiera personer som behöver isoleras av folkhälsoskäl. Det finns därför ett behov av enhetliga regler för preliminära hälsokontroller, som skulle gälla för alla tredjelandsmedborgare som genomgår screening.

Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller villkoren för inresa när de söker internationellt skydd vid gränsövergångsställen

I enlighet med artikel 3 i kodexen om Schengengränserna bör gränskontroll utföras utan att det påverkar rättigheterna för flyktingar och tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd. Kodexen om Schengengränserna innehåller dock inte tillräckliga instruktioner till gränskontrolltjänstemännen om hur de ska hantera tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd vid gränsövergångsställen[13], och olika praxis i detta avseende

---

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

7 Artikel 5 i förordning 2016/399.

8 Artikel 2 i förordning 2016/399.

9 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

10 Se fotnot 4.

11 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

12

13 Tredjelandsmedborgare som inte ansöker om internationellt skydd och som varken uppfyller inresevillkoren eller omfattas av något av undantagen i artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna bör nekas inresa i enlighet med artikel 14 i förordning 2016/399 (kodex om Schengengränserna).

förekommer i medlemsstaterna. Till följd av detta kan tredjelandsmedborgare som beviljas inresa till territoriet trots att de inte uppfyller villkoren för inresa, på grundval av att de åberopar rätt till internationellt skydd, avvika.

Dessutom finns det för närvarande inga bestämmelser om hälsokontroller för tredjelandsmedborgare i denna situation. Det är därför nödvändigt att fastställa ytterligare regler för att på ett smidigt sätt koppla gränskontroll vid de yttre gränserna till de relevanta efterföljande förfarandena enligt regelverket för asyl eller återvändande.

Det är också nödvändigt att klargöra att de berörda tredjelandsmedborgarna inte bör tillåtas att resa in på medlemsstaternas territorium under det att screeningen, dvs. under kontrollerna för att fastställa lämpliga efterföljande förfaranden, fortfarande pågår. Denna regel bör gälla för alla tredjelandsmedborgare som genomgår screening vid de yttre gränserna.

Garantier som följer av tillämpliga förfaranden och tillämpligheten av omplacering

Alla tredjelandsmedborgare som genomgår screening och som ansöker om internationellt skydd vid tidpunkten för gripandet eller i samband med gränskontroll vid gränsövergångsstället eller under screeningen, bör betraktas som personer som ansöker om internationellt skydd. Artiklarna 26 och 27 i [APR] förordning XXXX samt de rättsliga verkningarna med avseende på [direktivet om mottagningsvillkor] XXXX bör dock tillämpas först efter det att screeningen har avslutats.

På liknande sätt bör de förfaranden som fastställs i återvändandedirektivet börja tillämpas på personer som omfattas av detta förslag först efter det att screeningen har avslutats.

Screeningen kan följas av omplacering enligt den solidaritetsmekanism som inrättas genom förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering] i fall där en medlemsstat bidrar till solidaritet på frivillig basis eller de som ansöker om internationellt skydd inte omfattas av gränsförfarandet enligt förordning (EU) nr XXX/XXX (förordningen om asylförfaranden), eller enligt den mekanism för hantering av krissituationer som inrättats genom förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om krissituationer].

Allmänt undantag

Screeningen är inte avsedd att tillämpas på tredjelandsmedborgare som uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 (kodexen om Schengengränserna). Om det under screeningen visar sig att de berörda tredjelandsmedborgarna uppfyller dessa villkor bör screeningen avslutas omedelbart och tredjelandsmedborgaren tillåtas resa in på medlemsstatens territorium. Detta påverkar inte möjligheten att tillämpa sanktioner för passage av en yttre gräns utan tillstånd, i enlighet med vad som avses i artikel 5.3 i kodexen om Schengengränserna.

På samma sätt bör screeningen inte vara tillämplig på tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten får eller är skyldig att tillämpa ett undantag när det gäller inresevillkoren. En uttömmande förteckning över sådana fall finns i artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna. Det kan handla om tredjelandsmedborgare som innehar ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse från en annan medlemsstat och som ska tillåtas resa in på territoriet för transiteringsändamål, eller tredjelandsmedborgare som genom ett enskilt beslut av en medlemsstat beviljats tillstånd att resa in på dess territorium av humanitära skäl (till exempel för medicinsk behandling). Om medlemsstaten emellertid anser att de personer som söker internationellt skydd skulle kunna dra nytta av ett individuellt beslut om tillstånd till inresa enligt artikel 6.5 c, bör personen i fråga hänvisas till screening och inresetillståndet bör skjutas upp i avvaktan på resultatet av det lämpliga förfarandet för beviljande av internationellt skydd.

Tredjelandsmedborgare som grips inom territoriet

Tredjelandsmedborgare som grips av polis eller andra behöriga myndigheter inom en medlemsstats territorium utan att uppfylla villkoren för inresa och vistelse måste underkastas återvändandeförfaranden i enlighet med återvändandedirektivet, såvida de inte ansöker om internationellt skydd. I det senare fallet bör de få sin ansökan prövad eller beviljas tillstånd eller rätt att vistas i den berörda medlemsstaten.

För att bättre skydda Schengenområdet och säkerställa en korrekt hantering av irreguljär migration bör medlemsstaterna också vara skyldiga att låta dessa personer genomgå screening. Denna skyldighet bör dock inte omfatta personer som överskridit den tillåtna vistelsen (tredjelandsmedborgare som har överskridit sin viseringstid, till exempel genom att stanna kvar i medlemsstaterna under längre tid än 90 dagar under en period på 180 dagar, eller genom att vistas längre än vad som är tillåtet enligt deras uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse), eftersom personer i denna situation har varit föremål för in- och utresekontroller vid ankomsten.

Screening av personer som grips på en medlemsstats territorium (samtidigt som ovannämnda begränsning respekteras) bör kompensera för det faktum att sådana personer förmodligen lyckades undvika in- och utresekontroller vid inresa till Europeiska unionen och Schengenområdet. Genom att inkludera dessa fall i den föreslagna förordningens tillämpningsområde säkerställs att även denna screening kommer att ske i överensstämmelse med enhetliga regler och standarder.

Screeningen bör i sådana fall utlösas av att de berörda personerna saknar en inresestämpel i sin resehandling eller saknar resehandling helt och hållet, och därmed inte på ett trovärdigt sätt kan hävda att de har passerat en yttre gräns på ett korrekt sätt. I och med att in- och utresesystemet tas i drift 2022 kommer stämplarna att ersättas med mer tillförlitliga uppgifter i det elektroniska system som även de brottsbekämpande myndigheterna har tillgång till, vilket ger ökad säkerhet när det gäller tredjelandsmedborgares lagliga inresa till medlemsstaternas territorium.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser på området**

Förslaget tar upp utmaningar som rör skyddet av de yttre gränserna och förebyggandet av otillåtna förflyttningar inom området utan kontroller vid de inre gränserna. Screeningen kompletterar de regler om gränskontroll vid de yttre gränserna som fastställs i förordning (EU) nr 2016/399 (kodexen om Schengengränserna). Den kompletterar särskilt medlemsstaternas skyldigheter enligt artiklarna 3 och 13 i kodexen när det gäller skyldigheten att förhindra olaglig inresa samt skyldigheten att utföra gränskontroller utan att det påverkar rättigheterna för flyktingar och tredjelandsmedborgare som behöver internationellt skydd. Den återspeglar också presumtionen att villkoren för inresa inte är uppfyllda om det saknas en stämpel i en resehandling (eller, efter det att in- och utresesystemet tagits i drift 2022, om det saknas uppgift om en inresa i det elektroniska system som även de brottsbekämpande myndigheterna har tillgång till) med avseende på tredjelandsmedborgare som grips på en medlemsstats territorium.

Förslaget återspeglar den senaste utvecklingen av Schengenregelverket, särskilt införandet av in- och utresesystemet[14], som planeras till 2022. Det tar också hänsyn till den

[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om

interoperabilitetsram som inrättas genom förordningarna (EU) 2019/817[15] och (EU) 2019/818[16]. De nödvändiga ändringarna i rättsakterna om inrättande av de specifika databaserna, såsom in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och Informationssystemet för viseringar (VIS), är begränsade till att ge de utsedda myndigheterna åtkomsträttigheter i samband med screeningen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är en av de rättsliga byggstenarna i den nya migrations- och asylpakten och innebär att migrationshanteringen tillförs ett kompletterande inslag, i full överensstämmelse med förslagen till förordning om asyl- och migrationshantering, till förordning om asylförfaranden och till förordning om krissituationer samt till det ändrade förslaget till omarbetning av Eurodacförordningen.

Tillsammans med de ovannämnda syftar detta förslag till att bidra till en övergripande strategi för migration genom att skapa en sömlös koppling mellan alla skeden i migrationsprocessen, från ankomst via behandling av ansökningar om internationellt skydd och fram till, i tillämpliga fall, återvändande. Detta bör ske med full respekt för de grundläggande rättigheterna. Därför föreslås att varje medlemsstat inrättar en oberoende övervakningsmekanism för att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras i samband med screeningen och att alla eventuella anklagelser om kränkningar av de grundläggande rättigheterna utreds ordentligt.

Övervakningsmekanismen för screeningen bör ingå i den styrning och bevakning av migrationssituationen som föreskrivs i den nya förordningen om asyl- och migrationshantering. Medlemsstaterna bör integrera resultaten av sina nationella övervakningsmekanismer enligt denna förordning i sina nationella strategier enligt förordningen om asyl- och migrationshantering.

Detta förslag påverkar inte befintliga förfaranden på området asyl och återvändande och inkräktar inte heller på utövandet av individens rättigheter, utan bidrar endast till att organisera skedet just före inresan på ett sätt som underlättar en bättre användning av dessa förfaranden.

Vid avslutad screening bör tredjelandsmedborgarna hänvisas till lämpliga myndigheter som, med hjälp av den information som under screeningen samlats i avrapporteringsformuläret, bör fatta relevanta beslut.

Den information som samlas in under screeningen bör därför bidra till att målen för respektive förfaranden uppnås på ett effektivare sätt. Den bör särskilt hjälpa de berörda asylmyndigheterna att identifiera de asylsökande som skulle omfattas av gränsförfarandet, i linje med de föreslagna ändringarna av förordningen om asylförfaranden. Den bör också bidra till att bekämpa smuggling och förbättra gränskontrollerna genom en bättre förståelse av migrationsströmmarna.

---

tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011, EUT L 327, 9.12.2017, s. 20.

[15] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, EUT L 135, 22.5.2019, s. 27.

[16] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, EUT L 135, 22.5.2019, s. 85.

De biometriska uppgifter som avses i förordning XXXX [Eurodacförordningen] och som samlats in under screeningen bör, tillsammans med de uppgifter som avses i artiklarna [12, 13, 14 och 14a] i den förordningen, överföras till Eurodac med avseende på tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten är skyldig att ta fingeravtryck. Genom att ställa krav på insamling och överföring under screeningen innebär denna förordning en tidsmässig specificering och därmed en bekräftelse av skyldigheterna när det gäller tagande och registrering av tredjelandsmedborgares fingeravtryck. Screeningen kommer också att underlätta kontrollen av andra storskaliga it-system, såsom Schengens informationssystem, i återvändandesyfte.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 77.1 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som rör utformningen av en politik med syftet att säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna.

När det gäller ändringarna av förordningarna om inrättande av olika databaser (VIS, in- och utresesystemet, Etias) och av förordningen om inrättande av interoperabilitet, grundar sig förslaget dessutom på artikel 77.2 d i EUF-fördraget, som rör utformningen av en politik med syftet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att stegvis upprätta ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

I enlighet med artikel 4.2 i EUF-fördraget har EU och medlemsstaterna delad befogenhet för unionens insatser inom området med frihet, säkerhet och rättvisa. Subsidiaritetsprincipen är därför tillämplig enligt artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen: Unionen ska vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Målen för detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna på egen hand. De kan bättre uppnås på unionsnivå. Detta beror på att de rör personkontroller vid de yttre gränserna och effektiv övervakning av passage av sådana gränser. Som förklaras i skäl 6 i kodexen om Schengengränserna är gränskontroll av intresse inte endast *för de medlemsstater vid vars yttre gränser den utförs utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat inre gränskontroll. Gränskontrollen bör bidra till kampen mot olaglig invandring och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser.*

De föreslagna åtgärderna kompletterar de befintliga bestämmelserna om gränskontroll vid de yttre gränserna i kodexen om Schengengränserna och andra åtgärder som antagits med stöd av artikel 77.2 b i EUF-fördraget. Genom att förbättra de behöriga myndigheternas överblick över vem som passerar den yttre gränsen och genom att bidra till ett effektivare fastställande av vilket förfarande som ska tillämpas på de berörda tredjelandsmedborgarna, bidrar de föreslagna åtgärderna till att bevara området utan kontroller vid de inre gränserna. Unionen får därför anta de föreslagna åtgärderna i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget står i proportion till de fastställda målen.

Förslaget är ett svar på de konstaterade bristerna i hanteringen av blandade flöden av tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren eller efter landsättning efter en sök- och räddningsinsats, inbegripet tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd.

Genom förslaget införs en skyldighet att kontrollera de berörda tredjelandsmedborgarnas biometriska uppgifter mot den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR) som inrättats genom förordningen om interoperabilitet och som innehåller alla identitetsuppgifter om personer som är kända i de stora it-systemen på området migration, säkerhet och rättvisa. Denna skyldighet är utformad på ett sådant sätt att åtkomst endast finns till de uppgifter som är absolut nödvändiga för att identifiera tredjelandsmedborgare (de uppgifter som man har åtkomst till motsvarar uppgifterna i en resehandling) och att det inte kommer att förekomma någon dubblering eller ny insamling av uppgifter i ett stort it-system.

Säkerhetskontrollen bör ske med hjälp av relevanta europeiska informationssystem och, i den mån det är möjligt, utföras på grundval av biometriska uppgifter, för att minimera risken för felaktig identifiering.

Förslaget syftar till att skapa synergier mellan olika förfaranden och skeden av hanteringen av migranter och asylsökande. Vid screeningen kommer exempelvis eventuella tidigare sökningar i relevanta databaser, särskilt Schengens informationssystem, att behöva beaktas. Detta är särskilt relevant när det gäller personer som ansöker om internationellt skydd vid gränsövergångsstället, för vilka databassökningar borde ha gjorts redan i samband med in- och utresekontroller.

Insamlingen av nödvändig och omfattande information om de berörda tredjelandsmedborgarna förväntas bidra till att påskynda asylförfarandet efter avslutad screening.

På samma sätt begränsas de föreslagna enhetliga reglerna för hälsokontroller och identifiering av utsatta tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna till vad som är absolut nödvändigt för att uppnå förslagets mål, dvs. att identifiera tredjelandsmedborgare som är i behov av omedelbar vård eller som behöver isoleras av folkhälsoskäl samt utsatta personer eller personer med särskilda mottagningsbehov eller förfarandemässiga behov, och att säkerställa lämpligt stöd för dem. Förslaget ställer också krav på att tillhandahållandet av information om screeningen anpassas till underårigas behov och att det finns utbildad och kvalificerad personal för att hantera underåriga.

I förslaget klargörs att berörda tredjelandsmedborgare inte bör tillåtas resa in på en medlemsstats territorium under screeningen vid de yttre gränserna. Detta förväntas bidra till att hantera särskilda fall där avsikten att ansöka om internationellt skydd uttrycks vid in- och utresekontroller men sedan inte följs upp eller följs upp först senare i en annan medlemsstat. Regeln om att inresa inte tillåts under screeningen återspeglar gränskontrolltjänstemännens skyldighet att säkerställa att tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren inte tillåts inresa. Det är upp till medlemsstaterna att i nationell lagstiftning fastställa i vilka situationer screeningen kräver förvar och formerna för detta.

I förslaget anges också att screening ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som påträffas inom medlemsstaternas territorium om det inte finns något som tyder på att de på ett tillåtet

sätt har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium. Detta gäller inte personer som överskridit den tillåtna vistelsen, till exempel innehavare av viseringar för kortare vistelse som stannar kvar längre än tre månader, eller personer med uppehållstillstånd som stannar kvar efter det att tillståndet har upphört att gälla. Dessa personer har redan varit föremål för in- och utresekontroller vid ankomsten till Schengenområdet; vistelsens irreguljära karaktär beror i sådana fall inte på hur de har rest in, utan på att de inte har lämnat territoriet i tid.

- **Val av instrument**

Förslaget kompletterar och specificerar de enhetliga reglerna för gränskontroll vid de yttre gränserna i kodexen om Schengengränserna genom att ställa som krav på medlemsstaterna att tredjelandsmedborgare, i de tre situationer som tas upp ovan, ska genomgå en screening bestående av en identitetskontroll, en säkerhetskontroll och en hälsokontroll vid behov, så att myndigheterna kan hänvisa dem till lämpliga förfaranden för asyl eller återvändande. För att på detta sätt bidra till säkerheten i Schengenområdet och till effektiviteten i unionens asyl- och migrationspolitik bör dessa kontroller utföras enligt enhetliga normer. För att fastställa dessa normer behövs direkt tillämpliga bestämmelser. Av detta följer att en förordning är det lämpliga instrumentet för att organisera denna screening.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Kommissionen tillämpar ett evidensbaserat beslutsfattande och hänvisar till det separata dokumentet (XXX), som i detalj beskriver de uppgifter och delar som ligger till grund för den föreslagna strategin med avseende på de olika utmaningar som identifierats sedan 2016 för slutförandet av reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas). De uppgifter och den information som presenteras i det dokumentet är också relevanta för förslaget om införande av screening som en del av den sömlösa processen för alla tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren när de passerar Schengenområdets yttre gränser.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har vid ett antal tillfällen samrått med medlemsstaterna, Europaparlamentet och berörda parter för att samla in deras synpunkter på den framtida migrations- och asylpakten. Samtidigt har de rumänska, finländska och kroatiska ordförandeskapen fört både strategiska och tekniska diskussioner om framtiden för migrationspolitikens olika aspekter, däribland asyl, återvändande samt förbindelser med tredjeländer om återtagande och återanpassning. Dessa samråd har visat att det finns ett stöd för en nystart för den europeiska asyl- och migrationspolitiken för att skyndsamt åtgärda bristerna i det gemensamma europeiska asylsystemet, göra systemet för återvändande mer effektivt, på ett bättre sätt strukturera och stärka våra förbindelser med tredjeländer vad gäller återtagande och säkerställa en hållbar återanpassning av återvändande migranter.

Inför lanseringen av den nya migrations- och asylpakten har kommissionen fortlöpande fört samråd med Europarlamentet, som särskilt betonade vikten av att säkerställa full respekt för de grundläggande rättigheterna. Vice ordförande Margaritis Schinas och kommissionsledamot Ylva Johansson samrådde också med alla medlemsstater under den nya kommissionens första

100 dagar och höll bilaterala uppföljningssamråd med dessa. Medlemsstaterna bekräftade behovet av enhet, gradvisa framsteg när det gäller att komma till rätta med svagheterna i det nuvarande systemet, ett nytt system för rättvis ansvarsfördelning som alla medlemsstater skulle vara skyldiga att bidra till och ett starkt gränsskydd, samt betydelsen av migrationens externa dimension och förbättrade återvändanden. De flesta medlemsstater uttryckte intresse för att ha tydliga och effektiva förfaranden vid de yttre gränserna, särskilt för att förhindra otillåtna förflyttningar och underlätta återvändanden. Vissa medlemsstater betonade dock att detta inte får leda till att det skapas onödiga administrativa bördor.

Kommissionsledamot Ylva Johansson har vid flera tillfällen även hållit riktade samråd med internationella organisationer, organisationer i det civila samhället, relevanta lokala icke-statliga organisationer i medlemsstaterna samt sociala och ekonomiska partner.

Kommissionen tog hänsyn till ett flertal rekommendationer från nationella och lokala myndigheter[17], icke-statliga och internationella organisationer, såsom FN:s flyktingkommissariat (UNHCR)[18], Internationella organisationen för migration (IOM)[19] samt tankesmedjor och den akademiska världen om hur man kan lägga upp en nystart och ta itu med de aktuella utmaningarna på migrationsområdet samtidigt som man slår vakt om människorättsnormer. Kommissionen har också beaktat bidrag och studier från det europeiska migrationsnätverket[20], som lanserades på kommissionens initiativ och under senare år har utarbetat flera specialiserade studier och ad hoc-undersökningar.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget överensstämmer med de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i följande akter:

- Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- De skyldigheter som följer av internationell rätt, särskilt Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning.
- Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
- Förenta nationernas konvention mot tortyr.

Screeningen ska utföras med full respekt för de grundläggande rättigheter som fastställs i stadgan, inbegripet

- rätten till mänsklig värdighet (artikel 1),
- förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande bestraffning och behandling (artikel 4),
- rätten till asyl (artikel 18),

[17] Till exempel Berlinhandlingsplanen om en ny europeisk asylpolitik från den 25 november 2019, som undertecknades av 33 organisationer och kommuner.

[18] UNHCR:s rekommendationer avseende Europeiska kommissionens förslag till migrations- och asylpakt, januari 2020.

[19] IOM:s rekommendationer avseende Europeiska unionens nya migrations- och asylpakt, februari 2020.

[20] Alla studier och rapporter från det europeiska migrationsnätverket finns på https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

- rätten till skydd vid avlägsnande, utvisning och utlämning (artikel 19),
- principen om icke-diskriminering (artikel 21), och
- en hög nivå av skydd för människors hälsa (artikel 35).

För att säkerställa att stadgan om de grundläggande rättigheterna och andra EU-förpliktelser och internationella skyldigheter efterlevs vid screeningen, inbegripet att tillgång till förfaranden alltid måste ges, är medlemsstaterna skyldiga att inrätta en oberoende övervakningsmekanism. Denna övervakningsmekanism bör särskilt omfatta respekt för de grundläggande rättigheterna i alla skeden av screeningen samt efterlevnad av tillämpliga nationella regler vid förvar. Byrån för grundläggande rättigheter bör fastställa allmänna riktlinjer för inrättandet av denna mekanism och dess oberoende funktion. Dessutom får den, på begäran av en medlemsstat, stödja de behöriga nationella myndigheterna i utvecklingen av den nationella övervakningsmekanismen, särskilt när det gäller att införa åtgärder som säkerställer dess oberoende och att fastställa en metod för övervakning samt utbildningsåtgärder. Medlemsstaterna bör också se till att deras nationella lagstiftning föreskriver utredningar av påstådda kränkningar av grundläggande rättigheter under screeningen, bland annat genom att se till att klagomål handläggs snabbt och på lämpligt sätt.

Detta förslag tar full hänsyn till barns rättigheter och utsatta personers särskilda behov genom att föreskriva lämpligt stöd i rätt tid med hänsyn till deras fysiska och psykiska hälsa. När det gäller underåriga ska stöd ges av personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, och barnavårdsmyndigheterna bör hållas underrättade.

Förslaget påverkar rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8 i stadgan) på tre sätt, som dock är strikt nödvändiga och proportionella för att uppnå de eftersträvade målen, dvs. att öka säkerheten i Schengenområdet och säkerställa en smidig process för att hänvisa tredjelandsmedborgare som befinner sig vid de yttre gränserna utan att uppfylla inresevillkoren till lämpliga förfaranden för asyl eller återvändande.

För det första utgör granskning av resehandlingar, behandling av biometriska uppgifter och sökning i databaser i samband med identitets- och säkerhetskontroll en form av behandling av personuppgifter som är ett ofrånkomligt inslag i strävan att ta reda på vem som vill eller försöker passera den yttre gränsen och huruvida denna person utgör en säkerhetsrisk för medlemsstaterna. Dessa former av behandling av personuppgifter beaktas redan i kodexen om Schengengränserna. I denna förordning specificeras vad som gäller i tre särskilda situationer där tredjelandsmedborgare befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren och där screening anses nödvändig för att öka säkerheten i Schengenområdet och säkerställa en smidig process för att hänvisa de berörda personerna till lämpliga förfaranden för asyl eller återvändande.

För det andra innehåller det avrapporteringsformulär som ifylls i slutet av screeningen information som är nödvändig för att medlemsstaternas myndigheter ska kunna hänvisa de berörda personerna till det lämpliga förfarandet. Myndigheternas ifyllande och läsning av avrapporteringsformuläret utgör således en form av behandling av personuppgifter som är nödvändig för att tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att villkoren för inresa är uppfyllda ska kunna hänvisas till lämpliga förfaranden för asyl eller återvändande.

För det tredje innebär den tidsmässiga specificeringen av medlemsstaternas skyldigheter enligt Eurodacförordningen att samla in och överföra personuppgifter om de berörda tredjelandsmedborgarna inte någon ytterligare behandling av personuppgifter. Den innebär

snarare en skyldighet för medlemsstaterna att utföra denna behandling, som de redan ålagts enligt Eurodacförordningen, under screeningen.

Eftersom screeningen som sådan endast är en informationsinsamlingsfas som förlänger eller kompletterar kontrollerna vid gränsövergångsstället vid de yttre gränserna och som inte medför något beslut som påverkar den berörda personens rättigheter, planeras ingen möjlighet till rättslig prövning av resultatet av screeningen. När screeningen är avslutad blir den berörda personen föremål för ett återvändande- eller asylförfarande, där beslut fattas som kan bli föremål för rättslig prövning, eller också får vederbörande ett beslut om nekad inresa, vilket också det kan bestridas inför en rättslig myndighet. Screeningen bör pågå så kort tid som möjligt och den maximala varaktigheten bör endast uppnås i sällsynta, komplicerade fall eller i situationer där många personer måste genomgå screening samtidigt. Om den maximala längden på fem dagar, eller i undantagsfall tio dagar, uppnås med avseende på en person, bör screeningen avslutas utan dröjsmål varpå ett förfarande som leder fram till ett beslut som kan bli föremål för rättslig prövning omedelbart bör inledas med avseende på den personen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den förslagna förordningen påverkar inte unionens budget.

De totala finansiella resurser som krävs för att genomföra det föreliggande förslaget beräknas uppgå till 417,626 miljoner EUR för perioden 2021–2027. Särskilt följande delar av screeningen kan komma att kräva ekonomiskt stöd:

– Infrastruktur för screening. Inrättande och användning/uppgradering av befintliga lokaler vid gränsövergångsställen, mottagningscentrum osv.

– Tillgång till relevanta databaser på nya platser.

– Anställning av ytterligare personal för att genomföra screeningen.

– Utbildning av gränskontrolltjänstemän och annan personal för att genomföra screeningen.

– Rekrytering av medicinsk personal.

– Medicinsk utrustning och lokaler för de preliminära hälsokontrollerna, i förekommande fall.

– Inrättande av en oberoende mekanism för övervakning av efterlevnaden av de grundläggande rättigheterna under screeningen.

Utgifterna för dessa nya arbetsuppgifter kan täckas av de resurser som medlemsstaterna har tillgång till inom ramen för den nya fleråriga budgetramen 2021–2027.

Inga ytterligare ekonomiska resurser eller personalresurser begärs inom ramen för detta lagstiftningsförslag.

Mer detaljerad information om detta finns i den finansieringsöversikt som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 förklaras förordningens syfte. Det anges att den ska vara tillämplig vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorier, om det inte finns något som tyder på att tredjelandsmedborgare har kontrollerats vid de yttre gränserna.

Artikel 2 innehåller definitioner som är tillämpliga i samband med screeningen.

I artikel 3 fastställs den personkrets som omfattas av tillämpningsområdet genom angivande av vilka tredjelandsmedborgare som bör omfattas av kravet på screening vid de yttre gränserna: tredjelandsmedborgare som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren och för vilka medlemsstaterna är skyldiga att ta fingeravtryck enligt Eurodacförordningen, personer som landsätts på medlemsstaternas territorium efter en sök- och räddningsinsats samt tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd vid ett gränsövergångsställe.

Undantagna från screeningen är tredjelandsmedborgare som tillåts resa in på grundval av de undantag som avses i artikel 6.5 i kodexen om Schengengränserna (innehavare av uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse för transiteringssyfte, tredjelandsmedborgare som är skyldiga att inneha visering i situationer där visering utfärdas vid gränsen och personer som beviljats inresa av en medlemsstat på grundval av ett individuellt beslut av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella förpliktelser, med undantag för personer som söker internationellt skydd som bör slussas till screeningen).

I artikel 4 föreskrivs att tredjelandsmedborgare som genomgår screening vid en yttre gräns inte får resa in på territoriet under screeningen. Det föreskrivs också att screeningen ska avslutas så snart det visar sig att den berörda tredjelandsmedborgaren uppfyller inresevillkoren. Detta påverkar inte en eventuell tillämpning av sanktioner för passage av den yttre gränsen utan tillstånd, i linje med de nuvarande bestämmelserna i kodexen om Schengengränserna.

Enligt artikel 5 ska medlemsstaterna även låta tredjelandsmedborgare som grips inom territoriet genomgå screening, om det finns tecken på att de har undgått in- och utresekontrollerna vid den yttre gränsen i samband med inresan.

I artikel 6 fastställs regler om platsen för screeningen och hur länge den kan pågå. Denna plats är vid de yttre gränserna, utom i de fall som omfattas av artikel 5. Den föreslagna varaktigheten av screeningen är fem dagar, såvida inte den berörda personen redan har kvarhållits vid gränsen i 72 timmar i enlighet med artikel 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 [Eurodacförordningen], i samband med otillåten passage av den yttre gränsen. I sådana fall bör screeningen ta högst två dagar. Vid screening av personer som grips inom territoriet bör screeningperioden inte överstiga tre dagar. Artikeln innehåller också en förteckning över screeningens alla delar och ger medlemsstaterna möjlighet att få stöd av relevanta EU-organ inom ramen för deras respektive mandat. Det anges också att medlemsstaterna måste involvera barnavårdsmyndigheter och nationella rapportörer på området bekämpning av människohandel i fall som rör utsatta personer eller underåriga.

Artikel 7 fastställer skyldigheten för varje medlemsstat att inrätta en oberoende övervakningsmekanism för de grundläggande rättigheterna, samtidigt som det definieras vilken roll byrån för grundläggande rättigheter ska spela i denna process.

I artikel 8 anges vilken information som måste lämnas till de berörda tredjelandsmedborgarna under screeningen. Samtidigt understryks vikten av att se till att vissa standarder i detta avseende uppfylls, så att tredjelandsmedborgare får information på lämpligt sätt, särskilt när det gäller barn.

I artikel 9 fastställs regler för hälsokontroll och identifiering av utsatta tredjelandsmedborgare och tredjelandsmedborgare med särskilda mottagnings- eller förfarandebehov vid de yttre gränserna.

Artikel 10 innehåller särskilda regler om identifiering av tredjelandsmedborgare genom sökning i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR), som inrättas genom förordningen om interoperabilitet. Sökning i CIR gör det möjligt att söka efter identitetsuppgifter i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN på ett snabbt och tillförlitligt sätt, samtidigt som man säkerställer ett maximalt skydd av uppgifterna och undviker onödig behandling eller dubblering av uppgifter.

Artikel 11 innehåller särskilda regler om säkerhetskontroller. Enligt artikeln ska de behöriga myndigheterna göra sökningar i in- och utresesystemet, Etias, VIS, Ecris-TCN och Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN) för att verifiera att tredjelandsmedborgare inte utgör ett säkerhetshot. Alla sådana kontroller bör i möjligaste mån utföras på grundval av biometriska uppgifter för att minimera risken för felaktig identifiering, och resultaten av sökningarna bör begränsas till endast tillförlitliga uppgifter.

Artikel 12 kompletterar artikel 11 genom att fastställa särskilda regler om säkerhetskontroller.

I artikel 13 finns bestämmelser om ett avrapporteringsformulär som bör fyllas i av de behöriga myndigheterna i samband med att screeningen avslutas.

Artikel 14 tar upp de möjliga resultaten av screeningen för de tredjelandsmedborgare som genomgått denna. Den hänvisar i synnerhet till förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG (återvändandedirektivet) med avseende på tredjelandsmedborgare som inte har ansökt om internationellt skydd och för vilka screeningen inte har visat att de uppfyller inresevillkoren. Den fastställer också att tredjelandsmedborgare som gjort en ansökan om internationellt skydd bör hänvisas till de myndigheter som avses i artikel [XY] i den förordningen. Det formulär som avses i artikel 13 i denna förordning ska översändas samtidigt som den berörda personen hänvisas till de behöriga myndigheterna. I artikel 14 hänvisas också till möjligheten till omplacering inom ramen för den solidaritetsmekanism som inrättas genom artikel XX i förordning (EU) nr XXXX/XXXX [förordningen om migrations- och asylförvaltning]. Bestämmelsen gäller även tredjelandsmedborgare som har genomgått screening efter att ha gripits inom territoriet. Sådana tredjelandsmedborgare ska omfattas antingen av förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG eller av de förfaranden som avses i artikel 25.2 i förordning (EU) nr XXX/XXX (förordningen om asylförfaranden). I bestämmelsen föreskrivs också att myndigheterna under screeningen ska ta de biometriska uppgifter som avses i artiklarna [10, 13, 14 och 14a] i förordning (EU) nr XXX/XXX [Eurodacförordningen] för alla personer som omfattas av den förordningen, och överföra uppgifterna i enlighet med samma förordning, om detta ännu inte har gjorts.

Genom artikel 15 införs kommittéförfarandet för antagande av de genomförandeakter som nämns i samband med identitets- och säkerhetskontroller enligt artiklarna 10 respektive 11.

Artiklarna 16–19 innehåller bestämmelser om ändringar i förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817 rörande inrättandet av de databaser som ska konsulteras under screeningen och interoperabiliteten dem emellan.

I artikel 20 föreskrivs en utvärdering av genomförandet av de åtgärder som fastställs i denna förordning.

Artikel 21 innehåller slutbestämmelser.

2020/0278 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b och d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Schengenområdet skapades för att uppnå unionens mål att upprätta ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för personer garanteras, i enlighet med artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat *EU-fördraget*). För att detta område ska fungera väl krävs ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna och en effektiv förvaltning av de yttre gränserna.

(2) Reglerna om gränskontroll av personer som passerar EU-medlemsstaternas yttre gränser fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 (kodex om Schengengränserna)[21], som antogs i enlighet med artikel 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*). För att vidareutveckla unionens politik med syftet att säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna i enlighet med artikel 77.1 i EUF-fördraget, bör ytterligare åtgärder inriktas på situationer där tredjelandsmedborgare lyckas undvika in- och utresekontroller vid de yttre gränserna, där tredjelandsmedborgare landsätts efter sök- och räddningsinsatser eller där tredjelandsmedborgare ansöker om internationellt skydd vid ett gränsövergångsställe utan att uppfylla inresevillkoren. Denna förordning kompletterar och specificerar förordning (EU) 2016/399 med avseende på dessa tre typer av situationer.

(3) Det är viktigt att säkerställa att tredjelandsmedborgare i dessa tre typer av situationer genomgår screening för att underlätta en korrekt identifiering och möjliggöra en effektiv hänvisning till relevanta förfaranden som, beroende på omständigheterna, kan vara förfaranden för internationellt skydd eller förfaranden i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG (nedan kallat

[21] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

återvändandedirektivet)[22]. Screeningen bör på ett smidigt sätt komplettera de kontroller som utförs vid de yttre gränserna eller kompensera för att dessa kontroller har kringgåtts av tredjelandsmedborgare vid passage av den yttre gränsen.

(4) Gränskontroll är inte bara av intresse för de medlemsstater vid vars yttre gränser den utförs, utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat den inre gränskontrollen. Gränskontrollen bör bidra till kampen mot olaglig migration och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser. Åtgärder som vidtas vid de yttre gränserna är viktiga inslag i en övergripande strategi för migration som gör det möjligt att hantera problemet med blandade flöden av migranter och personer som söker internationellt skydd.

(5) I enlighet med artikel 2 i förordning (EU) 2016/399 består gränskontroll av in- och utresekontroller vid gränsövergångsställena och gränsövervakning som utförs mellan gränsövergångsställena för att förhindra att tredjelandsmedborgare kringgår in- och utresekontroller. I enlighet med artikel 13 i förordning (EU) 2016/399 ska en person som har passerat en gräns på otillåtet sätt och som inte har rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium gripas och bli föremål för förfaranden som respekterar direktiv 2008/115/EG. I enlighet med artikel 3 i förordning (EU) 2016/399 bör gränskontroll genomföras utan att det påverkar rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt med avseende på principen om non-refoulement.

(6) Gränskontrolltjänstemän påträffar ofta tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd utan att inneha resehandlingar, både efter gripanden i samband med gränsövervakning och vid kontroller vid gränsövergångsställena. Vid vissa gränsavsnitt ställs gränskontrolltjänstemännen dessutom inför ett stort antal anländande samtidigt. Under sådana förhållanden är det särskilt svårt att säkerställa att alla relevanta databaser konsulteras och omedelbart fastställa ett lämpligt asyl- eller återvändandeförfarande.

(7) För att säkerställa en snabb hantering av tredjelandsmedborgare som försöker undvika in- och utresekontroller, som ansöker om internationellt skydd vid ett gränsövergångsställe utan att uppfylla inresevillkoren eller som landsätts efter en sök- och räddningsinsats, är det nödvändigt att tillhandahålla en starkare ram för samarbete mellan de olika nationella myndigheter som ansvarar för gränskontroll, skydd av folkhälsan, prövning av behovet av internationellt skydd och tillämpning av återvändandeförfaranden.

(8) Screeningen bör särskilt bidra till att säkerställa att de berörda tredjelandsmedborgarna hänvisas till lämpliga förfaranden så tidigt som möjligt och att förfarandena fortgår utan avbrott och förseningar. Samtidigt bör screeningen bidra till att motverka att vissa personer som ansöker om internationellt skydd avviker efter att ha fått tillstånd att resa in på en medlemsstats territorium på grundval av sin ansökan om internationellt skydd, i syfte att ansöka på nytt i en annan medlemsstat eller inte gå vidare alls i processen.

(9) Vad gäller personer som ansöker om internationellt skydd bör screeningen följas av en prövning av behovet av internationellt skydd. Den bör göra det möjligt att samla in

[22] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, EUT L 348, 24.12.2008, s. 98.

och till de myndigheter som är behöriga för denna granskning vidarebefordra all information som är relevant för att dessa myndigheter ska kunna fastställa vilket förfarande som är lämpligt för att pröva ansökan och på så sätt påskynda prövningen. Screeningen bör också säkerställa att personer med särskilda behov identifieras i ett tidigt skede, så att alla särskilda mottagnings- och förfarandebehov beaktas fullt ut vid fastställandet och genomförandet av det tillämpliga förfarandet.

(10) De skyldigheter som följer av denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om ansvar för prövning av en ansökan om internationellt skydd som regleras i förordning (EU) nr XX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering].

(11) Denna förordning bör tillämpas på tredjelandsmedborgare och statslösa personer som grips i samband med att de utan tillstånd passerar en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 14.1 och 14.3 i Eurodacförordningen av andra skäl än deras ålder, samt på personer som har landsatts efter sök- och räddningsinsatser, oavsett om de ansöker om internationellt skydd eller inte. Denna förordning bör också tillämpas på de som söker internationellt skydd vid gränsövergångsställena eller i transitzoner utan att uppfylla inresevillkoren.

(12) Screeningen bör genomföras vid eller i närheten av den yttre gränsen, innan de berörda personerna tillåts resa in på territoriet. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att hindra de berörda personerna från att resa in på territoriet under screeningen. I enskilda fall kan detta vid behov inbegripa förvar, om inte annat följer av den nationella lagstiftning som reglerar denna fråga.

(13) Om det under screeningen framkommer att den berörda tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 bör screeningen avbrytas och den berörda tredjelandsmedborgaren ges tillstånd att resa in på territoriet, utan att det påverkar tillämpningen av de sanktioner som avses i artikel 5.3 i den förordningen.

(14) Mot bakgrund av syftet med det undantag som avses i artikel 6.5 i förordning (EU) 2016/399 bör personer vars inresa har godkänts av en medlemsstat enligt den bestämmelsen i ett enskilt beslut inte bli föremål för screening trots att de inte uppfyller alla inresevillkor.

(15) Alla personer som genomgår screening bör bli föremål för kontroller för att fastställa deras identitet och för att bekräfta att de inte utgör ett hot mot den inre säkerheten eller folkhälsan. Vad gäller personer som ansöker om internationellt skydd vid gränsövergångsställen bör de identitets- och säkerhetskontroller som utförs i samband med in- och utresekontroller beaktas för att undvika dubbla kontroller.

(16) När screeningen har slutförts bör de berörda tredjelandsmedborgarna hänvisas till det relevanta förfarandet för att fastställa ansvaret för att pröva en ansökan om och för att bedöma behovet av internationellt skydd, eller bli föremål för förfaranden som är förenliga med direktiv 2008/115/EG (återvändandedirektivet), beroende på vad som är lämpligt. Relevant information som erhålls vid screeningen bör lämnas till de behöriga myndigheterna för att stödja den fortsatta prövningen av varje enskilt fall, med full respekt för de grundläggande rättigheterna. De förfaranden som fastställs i direktiv 2008/115/EG bör börja tillämpas först efter det att screeningen har avslutats. Artiklarna 26 och 27 i förordningen om asylförfaranden bör tillämpas först efter det att screeningen har avslutats. Detta bör inte påverka det förhållandet att personer som ansöker om internationellt skydd vid tidpunkten för gripandet, i samband med

gränskontroll vid gränsövergångsstället eller under screeningen bör betraktas som sökande.

(17) Screeningen kan följas av omplacering enligt den solidaritetsmekanism som inrättas genom förordning (EU) XXX/XXX [asyl- och migrationshantering] i fall där en medlemsstat bidrar till solidaritet på frivillig basis eller där de som ansöker om internationellt skydd inte omfattas av gränsförfarandet enligt förordning (EU) nr XXX/XXX (förordningen om asylförfaranden), eller enligt den mekanism för hantering av krissituationer som inrättats genom förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om krissituationer].

(18) I enlighet med artikel 12 i förordning (EU) 2016/399 ska uppfyllandet av inresevillkoren och av kraven för inresetillstånd anges i en inresestämpel i en resehandling. Avsaknaden av en sådan inresestämpel eller avsaknaden av en resehandling kan därför betraktas som en indikation på att innehavaren inte uppfyller inresevillkoren. När in- och utresesystemet tas i drift, och stämplarna därmed ersätts med en registrering i det elektroniska systemet, kommer denna presumtion att bli mer tillförlitlig. Medlemsstaterna bör därför tillämpa screeningen på tredjelandsmedborgare som redan befinner sig på territoriet och som inte kan bevisa att de uppfyller villkoren för inresa till medlemsstaternas territorium. En screening av sådana tredjelandsmedborgare är nödvändig för att kompensera för det faktum att de förmodligen lyckades undgå inresekontroller vid ankomsten till Schengenområdet och därför varken kunde ha nekats inresa eller ha hänvisats till lämpligt förfarande efter screening. Att tillämpa screening skulle också kunna bidra till att genom sökning i de databaser som avses i denna förordning fastställa att de berörda personerna inte utgör ett hot mot den inre säkerheten. När screeningen inom territoriet är avslutad bör de berörda tredjelandsmedborgarna genomgå ett återvändandeförfarande eller, om de ansöker om internationellt skydd, ett lämpligt asylförfarande. Det bör i största möjliga utsträckning undvikas att samma tredjelandsmedborgare blir föremål för upprepade screeningar.

(19) Screeningen bör slutföras så snabbt som möjligt och inte överstiga fem dagar om den utförs vid den yttre gränsen respektive tre dagar om den utförs på en medlemsstats territorium. En eventuell förlängning av tidsfristen på fem dagar bör reserveras för exceptionella situationer vid de yttre gränserna, där medlemsstatens kapacitet att hantera screeningar överskrids av skäl som ligger utanför dess kontroll, såsom sådana krissituationer som avses i artikel 1 i förordning XXX/XXX [krisförslaget].

(20) Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga platser för screening vid eller i närheten av den yttre gränsen, med beaktande av geografi och befintlig infrastruktur, och säkerställa att såväl gripna tredjelandsmedborgare som tredjelandsmedborgare som infinner sig vid ett gränsövergångsställe snabbt kan bli föremål för screening. Arbetsuppgifterna i samband med screeningen får utföras i sådana hotspot-områden som avses i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896[23].

(21) För att uppnå målen med screeningen bör ett nära samarbete säkerställas mellan de behöriga nationella myndigheter som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2016/399, de som avses i artikel 5 i [förordningen om asylförfaranden] och de som ansvarar för att genomföra återvändandeförfaranden som respekterar direktiv 2008/115/EG. Barnavårdsmyndigheter bör också vara nära involverade i screeningen när det är

[23] Europaparlamentets och rådets förordning 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

nödvändigt för att säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till barnets bästa under hela screeningen. Medlemsstaterna bör tillåtas att utnyttja stöd från relevanta byråer, särskilt Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå], inom ramen för deras mandat. Medlemsstaterna bör involvera de nationella rapportörerna på området bekämpning av människohandel när screeningen avslöjar fakta rörande människohandel i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU[24].

(22) Vid utförandet av screening bör de behöriga myndigheterna efterleva Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, säkerställa respekten för mänsklig värdighet och undvika diskriminering av personer på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt barns bästa.

(23) För att säkerställa att EU-rätten och internationell rätt, inbegripet stadgan om de grundläggande rättigheterna, efterlevs i samband med screeningen bör varje medlemsstat inrätta en övervakningsmekanism och införa lämpliga skyddsåtgärder för dess oberoende. Övervakningsmekanismen bör särskilt omfatta respekten för grundläggande rättigheter i samband med screeningen samt respekten för tillämpliga nationella bestämmelser om förvar och efterlevnaden av principen om non-refoulement i enlighet med vad som avses i artikel 3 b i förordning (EU) 2016/399. Byrån för grundläggande rättigheter bör fastställa allmänna riktlinjer för inrättandet av och oberoendet hos denna övervakningsmekanism. Medlemsstaterna bör dessutom ha rätt att begära stöd från byrån för grundläggande rättigheter vid utvecklingen av sina nationella övervakningsmekanismer. Därtill bör medlemsstaterna ha rätt att samråda med byrån för grundläggande rättigheter när det gäller att fastställa metoden för denna övervakningsmekanism och med avseende på lämpliga utbildningsåtgärder. Medlemsstaterna bör också kunna bjuda in relevanta och kompetenta nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ att delta i övervakningen. Den oberoende övervakningsmekanismen bör inte påverka den övervakning av grundläggande rättigheter som tillhandahålls av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns övervakare av grundläggande rättigheter i enlighet med förordning (EU) 2019/1896. Medlemsstaterna bör granska påstådda kränkningar av de grundläggande rättigheterna under screeningen, inbegripet genom att säkerställa att klagomål handläggs snabbt och på ett lämpligt sätt.

(24) Vid slutet av screeningen bör de myndigheter som ansvarar för screeningen fylla i ett avrapporteringsformulär. Formuläret bör översändas till de myndigheter som prövar ansökningar om internationellt skydd eller till de myndigheter som är behöriga för återvändande, beroende på vilken myndighet personen hänvisas till. I det förstnämnda fallet bör de myndigheter som ansvarar för screeningen också ange alla omständigheter som kan vara relevanta för att avgöra om de behöriga myndigheterna bör överlämna den berörda tredjelandsmedborgarens ansökan till ett påskyndat prövningsförfarande eller till gränsförfarandet.

[24] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF, EUT L 101, 15.4.2011, s. 1.

(25) De biometriska uppgifter som tas vid screeningen bör, tillsammans med de uppgifter som avses i artiklarna [12, 13, 14 och 14a] i Eurodacförordningen, överföras till Eurodac av de behöriga myndigheterna i enlighet med de tidsfrister som föreskrivs i den förordningen.

(26) En preliminär hälsoundersökning bör göras av alla personer som genomgår screening vid de yttre gränserna i syfte att identifiera personer som är i behov av omedelbar vård eller vars hälsotillstånd kräver att andra åtgärder vidtas, exempelvis isolering av folkhälsoskäl. Underårigas och utsatta personers särskilda behov bör beaktas. Om det av omständigheterna framgår att en sådan prövning inte är nödvändig, särskilt på grund av att personens allmänna tillstånd förefaller vara mycket gott, bör undersökningen inte äga rum och den berörda personen bör informeras om detta. Den preliminära hälsoundersökningen bör utföras av hälso- och sjukvårdsvårdsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten. Vad gäller tredjelandsmedborgare som grips inom territoriet bör den preliminära hälsoundersökningen genomföras om det vid första anblicken framstår som nödvändigt.

(27) Under screeningen bör alla berörda personer garanteras en levnadsstandard som är förenlig med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och ha tillgång till akutsjukvård och nödvändig behandling av sjukdomar. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt utsatta individer, såsom gravida kvinnor, äldre personer, familjer med ensamstående föräldrar, personer med omedelbart identifierbara fysiska eller psykiska funktionsnedsättningar, personer med synliga psykiska eller fysiska trauman och ensamkommande barn. I fråga om underåriga bör information ges på ett barnvänligt och åldersanpassat sätt. Alla myndigheter som deltar i utförandet av uppgifter med anknytning till screeningen bör respektera människans värdighet och integritet och avstå från diskriminerande handlingar eller beteenden.

(28) Eftersom tredjelandsmedborgare som genomgår screening kanske inte är i besittning av de identitets- och resehandlingar som krävs för laglig passage av den yttre gränsen, bör ett identifieringsförfarande föreskrivas som en del av screeningen.

(29) Den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR) inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 (förordningen om interoperabilitet)[25] för att underlätta och bidra till en korrekt identifiering av personer som är registrerade i in- och utresesystemet, Informationssystemet för viseringar (VIS), EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), Eurodac och det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN-systemet), inbegripet okända personer som inte kan identifiera sig. CIR innehåller därför endast identitetsuppgifter, resehandlingsuppgifter och biometriska uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN, logiskt åtskilda. Endast de personuppgifter som är absolut nödvändiga för att utföra en korrekt identitetskontroll lagras i CIR. De personuppgifter som registreras i CIR lagras endast så länge som är absolut nödvändigt för de underliggande systemens syften och bör raderas automatiskt när uppgifterna har raderats i det underliggande systemet. Sökningen i CIR ger

[25] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, EUT L 135, 22.5.2019, s. 27.

förutsättningar för en tillförlitlig och uttömmande identifiering av personer genom att göra det möjligt att söka på alla identitetsuppgifter i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN på ett snabbt och tillförlitligt sätt, samtidigt som man säkerställer ett maximalt skydd av uppgifterna och undviker onödig behandling eller dubblering av uppgifter.

(30) För att fastställa identiteten på de personer som genomgår screening bör en verifiering inledas i CIR i den berörda personens närvaro under screeningen. Under denna verifiering bör den berörda personens biometriska uppgifter kontrolleras mot uppgifterna i CIR. Om en persons biometriska uppgifter inte kan användas eller om en sökning med dessa uppgifter misslyckas, kan sökningen utföras med personens identitetsuppgifter i kombination med resehandlingsuppgifter, om sådana uppgifter finns tillgängliga. I enlighet med principerna om nödvändighet och proportionalitet, och om sökningen visar att det finns uppgifter om personen lagrade i CIR, bör medlemsstaternas myndigheter ha åtkomst till CIR för att ta del av den personens identitetsuppgifter, resehandlingsuppgifter och biometriska uppgifter, utan att det i CIR anges vilket EU-informationssystem uppgifterna tillhör.

(31) Eftersom användningen av CIR för identifieringsändamål genom förordning (EU) 2019/817 har begränsats till att underlätta och bidra till med en korrekt identifiering av personer som är registrerade i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN i samband med poliskontroller på medlemsstaternas territorium, måste den förordningen ändras för att anpassa den till det ytterligare syftet att använda CIR för att identifiera personer i samband med den screening som införs genom denna förordning.

(32) Med hänsyn till att många personer som genomgår screening kan sakna resehandlingar bör de myndigheter som utför screeningen ha tillgång till alla andra relevanta handlingar som innehas av de berörda personerna i fall där dessa personers biometriska uppgifter är oanvändbara eller inte ger någon träff i CIR. Myndigheterna bör också ha rätt att använda uppgifter från dessa handlingar, utöver biometriska uppgifter, för att utföra kontroller mot relevanta databaser.

(33) Identifiering av personer vid in- och utresekontroller vid gränsövergångsstället och all eventuell sökning i databaserna i samband med gränsövervakning eller poliskontroller i området vid de yttre gränserna som görs av de myndigheter som hänvisade den berörda personen till screeningen bör betraktas som en del av screeningen och bör inte upprepas, såvida det inte föreligger särskilda omständigheter som motiverar en sådan upprepning.

(34) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 11.5 och 12.5 i denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[26]. För antagandet av relevanta genomförandeakter bör granskningsförfarandet tillämpas.

(35) Vid screeningen bör det också bedömas om tredjelandsmedborgares inresa i unionen kan utgöra ett hot mot den inre säkerheten eller den allmänna ordningen.

[26] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(36) Eftersom screeningen gäller personer som befinner sig vid den yttre gränsen utan att uppfylla inresevillkoren, eller landsätts efter en sök- och räddningsinsats, bör de säkerhetskontroller som ingår i screeningen åtminstone ligga på samma nivå som de kontroller som utförs med avseende på tredjelandsmedborgare som i förväg ansöker om tillstånd att resa in i unionen för kortare vistelse, oavsett om de omfattas av viseringskrav eller inte.

(37) För tredjelandsmedborgare som på grund av sin nationalitet är undantagna från viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806[27] föreskriver Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240[28] (Etiasförordningen) att de måste ansöka om ett resetillstånd för att komma till EU för kortare vistelser. Innan de erhåller resetillståndet blir de berörda personerna föremål för säkerhetskontroller med avseende på de personuppgifter som de uppvisar, genom sökning i ett antal EU-databaser – Informationssystemet för viseringar (VIS), Schengens informationssystem (SIS), in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), Europoluppgifter som behandlas för det ändamål som avses i artikel 18.2 a i förordning (EU) 2016/794[29], Ecris-TCN[30] – samt Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och Interpols databas över resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN).

(38) Vad gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav enligt förordning (EU) 2018/1806 görs säkerhetskontroller mot samma databaser som för viseringsbefriade tredjelandsmedborgare i enlighet med förordning (EU) nr 810/2009 och förordning (EU) nr 767/2008 innan en visering utfärdas.

(39) Det följer av resonemanget i skäl 36 att vad gäller personer som genomgår screening bör automatisk verifiering av säkerhetsskäl utföras mot samma system som för viseringssökande eller personer som ansöker om resetillstånd inom ramen för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd: VIS, in- och utresesystemet, Etias, SIS, Ecris-TCN, Europol och Interpols SLTD och TDAWN. Personer som genomgår screening bör också kontrolleras mot Ecris-TCN med avseende på personer som dömts för terroristbrott och andra former av grova brott, Europoluppgifter som avses i föregående skäl 38, Interpols databas över förkomna och stulna resehandlingar och Interpols databas över resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN).

(40) Dessa kontroller bör utföras på ett sätt som säkerställer att endast de uppgifter som är nödvändiga för att utföra säkerhetskontrollerna inhämtas från dessa databaser. Vad

---

27 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

28 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

29 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

30 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/816 av den 17 april 2019 om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 1).

gäller personer som har ansökt om internationellt skydd vid ett gränsövergångsställe bör sökningar i databaser för säkerhetskontrolländamål som en del av screeningen inriktas på de databaser som inte konsulterades vid in- och utresekontrollerna vid de yttre gränserna, så att upprepade sökningar undviks.

(41) Om det är motiverat för säkerhetskontrollen bör screeningen även kunna omfatta verifiering av föremål i tredjelandsmedborgares besittning, i enlighet med nationell lagstiftning. Alla åtgärder som vidtas i detta sammanhang bör vara proportionerliga och respektera den mänskliga värdigheten hos de personer som genomgår screening. De berörda myndigheterna bör säkerställa att de berörda personernas grundläggande rättigheter respekteras, inbegripet rätten till skydd av personuppgifter och yttrandefriheten.

(42) Eftersom åtkomst till in- och utresesystemet, Etias, VIS och Ecris-TCN är nödvändig för att de myndigheter som utsetts att genomföra screeningen ska kunna fastställa huruvida personen kan utgöra ett hot mot den inre säkerheten eller den allmänna ordningen, bör förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2018/1240 respektive förordning (EU) 2019/816 ändras för att täcka in denna ytterligare åtkomsträtt som för närvarande inte regleras i dessa förordningar. Vad gäller förordning (EU) 2019/816 bör denna ändring, av skäl som grundar sig på variabel geometri, ske genom en annan förordning än den nuvarande.

(43) Den europeiska sökportal (ESP) som inrättats genom förordning (EU) 2019/817 bör användas för att göra sökningarna i de europeiska databaserna, in- och utresesystemet, Etias, VIS och Ecris-TCN för identifiering eller för säkerhetskontroller, beroende på vad som är tillämpligt.

(44) Eftersom screeningen är beroende av att de berörda personerna och deras säkerhetsbakgrund identifieras korrekt för att fungera effektivt är sökningen i europeiska databaser för detta ändamål motiverat av samma syften som lett till att var och en av dessa databaser har inrättats, nämligen en effektiv förvaltning av unionens yttre gränser, den inre säkerheten i unionen och ett effektivt genomförande av unionens asyl- och återvändandepolitik.

(45) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att stärka kontrollen av personer som är på väg att resa in i Schengenområdet och hänvisa dem till lämpliga förfaranden, inte kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand, är det nödvändigt att fastställa gemensamma regler på unionsnivå. Unionen kan därmed vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(46) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

(47) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG[31]. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(48) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG[32].

(49) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG[33].

(50) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU[34].

(51) Vad gäller Cypern, Bulgarien, Rumänien och Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.1 i 2011 års anslutningsakt.

---

31 Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

32 Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

33 Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

34 Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom denna förordning införs screening vid medlemsstaternas yttre gränser för alla tredjelandsmedborgare som har passerat den yttre gränsen på ett otillåtet sätt, för de som har ansökt om internationellt skydd i samband med in- och utresekontroller utan att villkoren för inresa är uppfyllda samt för de som landsätts efter en sök- och räddningsinsats, innan de hänvisas till lämpligt förfarande.

Syftet med screeningen ska vara att stärka kontrollen med avseende på personer som är på väg att resa in i Schengenområdet och att hänvisa dem till lämpliga förfaranden.

Syftet med screeningen ska vara att identifiera alla tredjelandsmedborgare som genomgår den och att mot relevanta databaser verifiera att dessa personer inte utgör ett hot mot den inre säkerheten. Screeningen ska också vid behov inbegripa hälsokontroller för att identifiera utsatta personer, personer som är i behov av hälso- och sjukvård samt personer som utgör ett hot mot folkhälsan. Dessa kontroller ska bidra till att hänvisa dessa personer till det tillämpliga förfarandet.

Screeningen ska också genomföras på medlemsstaternas territorium om det inte finns något som tyder på att tredjelandsmedborgare har kontrollerats vid de yttre gränserna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *otillåten passage av den yttre gränsen*: passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, på andra platser än gränsövergångsställen eller vid andra tidpunkter än de fasta öppethållandetider som avses i artikel 5.3 i förordning (EU) 2016/399.
2. *hot mot folkhälsan*: ett hot mot folkhälsan i den mening som avses i artikel 2.21 i förordning (EU) 2016/399.
3. *verifiering*: förfarandet att jämföra en uppsättning uppgifter med en annan för att fastställa om en påstådd identitet är riktig (”one-to-one-check”).
4. *identifiering*: förfarandet att fastställa en persons identitet, inbegripet genom databassökning mot flera grupper av uppgifter (”one-to-many-check”).
5. *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget och som heller inte är en person som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/399.

Artikel 3

Screening vid den yttre gränsen

1. Denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som

   (a) grips i samband med en otillåten passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 av andra skäl än deras ålder, eller

   (b) landsätts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats.

   Screening ska vara tillämplig på dessa personer oavsett om de har ansökt om internationellt skydd eller inte.

2. Screening ska också vara tillämplig på alla tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna eller i transitzoner och som inte uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399.

3. Screeningen påverkar inte tillämpningen av artikel 6.5 i förordning (EU) 2016/399, utom i fall där en person som omfattas av ett enskilt beslut som utfärdats av medlemsstaten på grundval av artikel 6.5 c i den förordningen ansöker om internationellt skydd.

Artikel 4

Tillstånd att resa in på en medlemsstats territorium

1. Under pågående screening ska de personer som avses i artikel 3.1 och 3.2 inte ges tillstånd att resa in på en medlemsstats territorium.

2. Om det under screeningen framkommer att den berörda tredjelandsmedborgaren uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 ska screeningen avbrytas och den berörda tredjelandsmedborgaren ges tillstånd att resa in på territoriet, utan att det påverkar tillämpningen av de sanktioner som avses i artikel 5.3 i den förordningen.

Artikel 5

Screening inom territoriet

Medlemsstaterna ska tillämpa screening på tredjelandsmedborgare som påträffas inom deras territorium, om det inte finns något som tyder på att de på ett tillåtet sätt har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium.

Artikel 6

Krav rörande screeningen

1. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras på platser vid eller i närheten av de yttre gränserna.

2. I de fall som avses i artikel 5 ska screeningen utföras på en lämplig plats inom en medlemsstats territorium.

3. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom fem dagar från det att den berörda personen grips i området vid de yttre gränserna, landsätts på den berörda medlemsstatens territorium eller infinner sig vid gränsövergångsstället. Om exceptionella omständigheter innebär att ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare måste genomgå screening samtidigt, vilket i praktiken gör det omöjligt att slutföra screeningen inom den tidsfristen, får tidsfristen på fem dagar förlängas med högst ytterligare fem dagar.

   För personer som avses i artikel 3.1 a och på vilka artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 är tillämplig gäller att om de fysiskt uppehåller sig vid den yttre gränsen i mer än 72 timmar, ska screeningperioden förkortas till två dagar.

4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sådana exceptionella omständigheter som avses i punkt 3. De ska också informera kommissionen så snart som skälen för att förlänga screeningperioden inte längre kvarstår.

5. Den screening som avses i artikel 5 ska genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom tre dagar från gripandet.

6. Screeningen ska inbegripa följande obligatoriska element:

   (a) Preliminära hälso- och sårbarhetskontroller enligt artikel 9.

   (b) Identifiering enligt artikel 10.

   (c) Registrering av biometriska uppgifter i lämpliga databaser enligt artikel 14.6, om så inte redan har skett.

   (d) Säkerhetskontroll enligt artikel 11.

   (e) Ifyllande av ett avrapporteringsformulär enligt artikel 13.

   (f) Hänvisning till rätt förfarande enligt artikel 14.

7. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter att utföra screeningen. De ska avsätta lämplig personal och tillräckliga resurser för att genomföra screeningen på ett effektivt sätt.

   Medlemsstaterna ska utse kvalificerad medicinsk personal till att utföra den hälsokontroll som föreskrivs i artikel 9. Nationella barnavårdsmyndigheter och nationella rapportörer på området bekämpning av människohandel ska också involveras vid behov.

   De behöriga myndigheterna får vid utförandet av screening bistås eller stödjas av experter eller sambandsmän och enheter som utplacerats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå] inom ramen för deras mandat.

Artikel 7

Övervakning av grundläggande rättigheter

1. Medlemsstaterna ska anta relevanta bestämmelser för utredning av anklagelser om bristande respekt för de grundläggande rättigheterna i samband med screeningen.

2. Varje medlemsstat ska inrätta en oberoende övervakningsmekanism

– för att säkerställa efterlevnad av EU-rätten och internationell rätt, inbegripet stadgan om de grundläggande rättigheterna, under screeningen,

– för att, i tillämpliga fall, säkerställa efterlevnad av nationella bestämmelser om förvar av den berörda personen, särskilt när det gäller skälen för och varaktigheten av hållandet i förvar,

– för att säkerställa att anklagelser om bristande respekt för de grundläggande rättigheterna i samband med screeningen, inbegripet när det gäller tillgång till asylförfarandet och bristande efterlevnad av principen om non-refoulement, hanteras effektivt och utan onödigt dröjsmål.

Medlemsstaterna ska införa lämpliga skyddsåtgärder för att garantera mekanismens oberoende.

Byrån för grundläggande rättigheter ska utfärda allmänna riktlinjer till medlemsstaterna om inrättandet av en sådan mekanism och om dess oberoende funktion. Dessutom får medlemsstaterna begära att byrån för grundläggande rättigheter bistår dem i utvecklingen av deras nationella övervakningsmekanismer, inbegripet skyddsåtgärder för sådana mekanismers oberoende, samt övervakningsmetoderna och lämpliga utbildningsprogram.

Medlemsstaterna får bjuda in relevanta nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ att delta i övervakningen.

Artikel 8

Tillhandahållande av information

1. Tredjelandsmedborgare som genomgår screening ska informeras kortfattat om syftet med och formerna för screeningen:

   (a) stegen i och formerna för screeningen samt möjliga resultat av denna,

   (b) tredjelandsmedborgares rättigheter och skyldigheter under screeningen, inbegripet deras skyldighet att stanna kvar på de utsedda anläggningarna under screeningen.

2. Under screeningen ska de också, om så är lämpligt, få information om följande:

   (a) Tillämpliga regler om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa enligt förordning (EU) 2016/399 [nedan kallad *kodexen om Schengengränserna*] samt andra villkor för inresa, vistelse och bosättning i den berörda medlemsstaten, i den mån denna information inte redan har lämnats.

   (b) Om de har ansökt om, eller om det finns tecken på att de önskar ansöka om internationellt skydd, information om skyldigheten att ansöka om internationellt skydd i den medlemsstat där personen först reste in eller vistas lagligt i enlighet med artikel [9.1 och 9.2] i förordning (EU) nr XXX/XXX [f.d.

Dublinförordningen], följderna av bristande efterlevnad enligt artikel [10.1] i den förordningen samt den information som anges i artikel 11 i den förordningen, liksom om de förfaranden som följer på en ansökan om internationellt skydd.

(c) Skyldigheten för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna att återvända i enlighet med direktiv XXXXX [återvändandedirektivet].

(d) Möjligheterna att delta i ett program som tillhandahåller logistiskt, ekonomiskt och annat materiellt eller icke-finansiellt bistånd i syfte att stödja frivillig avresa.

(e) Villkoren för deltagande i omplacering i enlighet med artikel XX i förordning (EU) nr XXX/XXX [f.d. Dublinförordningen].

(f) Den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 2016/679[35] [GDPR].

3. Den information som lämnas under screeningen ska ges på ett språk som tredjelandsmedborgaren förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Informationen ska ges skriftligen och, om nödvändigt i exceptionella omständigheter, muntligen med hjälp av tolkningstjänster. Den ska tillhandahållas på lämpligt sätt med hänsyn till personens ålder och kön.

4. Medlemsstaterna får tillåta relevanta och behöriga nationella, internationella och icke-statliga organisationer och organ att förse tredjelandsmedborgare med information enligt denna artikel under screeningen i enlighet med de bestämmelser som fastställts i nationell lagstiftning.

Artikel 9

Hälsokontroller och utsatthet

1. Tredjelandsmedborgare som genomgår sådan screening som avses i artikel 3 ska genomgå en preliminär hälsoundersökning i syfte att fastställa eventuella behov av omedelbar vård eller isolering av folkhälsoskäl, såvida inte de relevanta behöriga myndigheterna, på grundval av omständigheterna kring den berörda tredjelandsmedborgarens allmänna tillstånd och skälen för att hänvisa dem till screening, är övertygade om att det inte är nödvändigt med någon preliminär läkarundersökning. I så fall ska de informera dessa personer om detta.

2. I förekommande fall ska det kontrolleras om de personer som avses i punkt 1 befinner sig i en utsatt situation, är offer för tortyr eller har särskilda mottagande- eller förfarandebehov i den mening som avses i artikel 20 i det [omarbetade] direktivet om mottagningsvillkor.

3. Om det finns tecken på utsatthet eller särskilda mottagande- eller förfarandebehov ska den berörda tredjelandsmedborgaren i god tid få lämpligt stöd med hänsyn till vederbörandes fysiska och psykiska hälsa. När det gäller underåriga ska stöd ges av

[35] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (den allmänna dataskyddsförordningen), EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, i samarbete med barnavårdsmyndigheter.

4. Om det på grund av omständigheterna anses nödvändigt ska tredjelandsmedborgare som genomgår sådan screening som avses i artikel 5 genomgå en preliminär läkarundersökning, särskilt för att identifiera alla medicinska tillstånd som kräver omedelbar vård, särskild assistans eller isolering.

Artikel 10

Identifiering

1. I den mån det inte redan har skett i samband med tillämpningen av artikel 8 i förordning (EU) 2016/399 ska identiteten på tredjelandsmedborgare som genomgår screening i enlighet med artikel 3 eller artikel 5 verifieras eller fastställas med hjälp av i synnerhet följande, i kombination med nationella och europeiska databaser:

   (a) Identitetshandlingar, resehandlingar eller annan dokumentation.

   (b) Data eller information som tillhandahållits av eller erhållits från den berörda tredjelandsmedborgaren.

   (c) Biometriska uppgifter.

2. För den identifiering som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna söka i alla relevanta nationella databaser samt i den gemensamma databas för identitetsuppgifter (CIR) som avses i artikel 17 i förordning (EU) 2019/817. En tredjelandsmedborgares biometriska uppgifter som tas direkt under screeningen samt identitetsuppgifter och, i förekommande fall, resehandlingsuppgifter ska användas för detta ändamål.

3. Om tredjelandsmedborgarens biometriska uppgifter inte kan användas eller om sökningen med de uppgifter som avses i punkt 2 misslyckas, ska den sökning som avses i punkt 2 utföras med tredjelandsmedborgarens identitetsuppgifter, i kombination med eventuella uppgifter i identitetshandlingar, resehandlingar eller andra handlingar, eller med de identitetsuppgifter som tredjelandsmedborgaren själv har tillhandahållit.

4. Kontrollerna ska om möjligt också omfatta verifiering av minst ett av de biometriska kännetecknen i en identitetshandling, resehandling eller annan handling.

Artikel 11

Säkerhetskontroll

1. Tredjelandsmedborgare som genomgår screening enligt artikel 3 eller artikel 5 ska genomgå en säkerhetskontroll för att verifiera att de inte utgör ett hot mot den inre säkerheten. Säkerhetskontrollen får omfatta både tredjelandsmedborgaren och föremål i deras besittning. Den berörda medlemsstatens lagstiftning ska vara tillämplig på alla sökningar som görs.

2. För att utföra den säkerhetskontroll som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna, i den mån de ännu inte har gjort detta i enlighet med artikel 8.3 a vi i förordning (EU) 2016/399, göra sökningar i relevanta nationella databaser och unionsdatabaser, särskilt Schengens informationssystem (SIS).

3. I den mån det inte redan har skett under de kontroller som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2016/399 ska den behöriga myndigheten söka i in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inbegripet Etias bevakningslista som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2018/1240, Informationssystemet för viseringar (VIS), Ecris-TCN-systemet, vad gäller fällande domar i samband med terroristbrott och andra former av grova brott, Europoluppgifter som behandlas för det ändamål som avses i artikel 18.2 a i förordning (EU) 2016/794 samt Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN) med hjälp av de uppgifter som avses i artikel 10.1 och med användning av åtminstone de uppgifter som avses i punkt c i den bestämmelsen.

4. Vad gäller sökning i in- och utresesystemet, Etias och VIS i enlighet med punkt 3 ska de inhämtade uppgifterna begränsas till vad som krävs för att bekräfta avslag på resetillstånd eller nekad inresa, eller beslut om att vägra, ogiltigförklara eller återkalla en visering eller ett uppehållstillstånd, med hänvisning till säkerhetsskäl.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som närmare fastställer förfarandet och specifikationerna för inhämtande av uppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

Artikel 12

Förfaranden för säkerhetskontroller

1. De sökningar som föreskrivs i artiklarna 10.2 och 11.2 får, för sökningar som rör EU-informationssystem och CIR, inledas med hjälp av den europeiska sökportalen i enlighet med kapitel II i förordning (EU) 2019/817 och kapitel II i förordning (EU) 2019/818[36].

2. Om en sökning enligt artikel 11.3 ger en träff mot uppgifter i något av informationssystemen, ska den behöriga myndigheten ha åtkomst till den akt som motsvarar denna träff i respektive informationssystem för att fastställa risken för den inre säkerheten i enlighet med vad som avses i artikel 11.1.

3. Om en sökning enligt artikel 11.3 ger en träff mot Europoluppgifter ska medlemsstatens behöriga myndighet informera Europol för att vid behov vidta lämpliga uppföljningsåtgärder i enlighet med relevant lagstiftning.

4. Om en sökning enligt artikel 11.3 ger en träff mot Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN) ska medlemsstatens behöriga myndighet informera Interpols nationella centralbyrå i den medlemsstat som inledde sökningen för att vid behov vidta lämpliga uppföljningsåtgärder i enlighet med relevant lagstiftning.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att specificera förfarandet för samarbete mellan de myndigheter som ansvarar för att genomföra screeningen, Interpols nationella centralbyråer, Europols nationella enhet och Ecris-TCN-centralmyndigheterna i syfte att fastställa risken för den inre säkerheten. Dessa

[36] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

Artikel 13

Avrapporteringsformulär

När screeningen har slutförts ska de behöriga myndigheterna, med avseende på de personer som avses i artiklarna 3 och 5, fylla i formuläret i bilaga I med uppgifter om

(a) namn, födelsedatum, födelseort och kön,

(b) ursprungliga uppgifter om nationalitet, bosättningsland före ankomst och talade språk,

(c) skäl till den otillåtna ankomsten, inresan och, i förekommande fall, den olagliga vistelsen eller bosättningen, inbegripet information om huruvida personen har gjort en ansökan om internationellt skydd,

(d) information som erhållits om resvägar, inklusive avreseort, tidigare bosättningsorter, tredjeländer som fungerat som transitländer och länder där skydd kan ha sökts eller beviljats samt den avsedda destinationen inom unionen,

(e) information om bistånd som tillhandahålls av en person eller en kriminell organisation i samband med otillåten gränspassage, och eventuell tillhörande information i fall av misstänkt smuggling.

Artikel 14

Resultat av screeningen

1. De tredjelandsmedborgare som avses i artikel 3.1 a och b i denna förordning och som

– inte har ansökt om internationellt skydd och

– för vilka screeningen inte har visat att de uppfyller inresevillkoren i artikel 6 i förordning (EU) 2016/399,

ska hänvisas till de behöriga myndigheterna i syfte att tillämpa förfaranden som respekterar direktiv 2008/115/EG (återvändandedirektivet).

I fall som inte har samband med sök- och räddningsinsatser får inresa nekas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 2016/399.

Det formulär som avses i artikel 13 ska översändas till de relevanta myndigheter som tredjelandsmedborgaren hänvisas till.

2. Tredjelandsmedborgare som gjort en ansökan om internationellt skydd ska hänvisas till de myndigheter som avses i artikel XY i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], tillsammans med det formulär som avses i artikel 13 i denna förordning. Vid detta tillfälle ska de myndigheter som utför screeningen i avrapporteringsformuläret ange alla uppgifter som vid första anblicken förefaller vara relevanta för att hänvisa de berörda tredjelandsmedborgarna till det påskyndade prövningsförfarandet eller gränsförfarandet.

3. Om tredjelandsmedborgaren ska omplaceras enligt solidaritetsmekanismen i artikel XX i förordning (EU) nr XXXX/XXXX [Dublinförordningen] ska vederbörande hänvisas till de relevanta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna tillsammans med det formulär som avses i artikel 13.

4. De tredjelandsmedborgare som avses i artikel 5 som

   – inte har ansökt om internationellt skydd och

   – för vilka screeningen inte har visat att de uppfyller villkoren för inresa och vistelse

   ska omfattas av förfaranden för återvändande i enlighet med direktiv 2008/115/EG.

5. Om tredjelandsmedborgare som ska genomgå screening i enlighet med artikel 5 gör en ansökan om internationellt skydd som avses i artikel 25 i förordning (EU) nr XXX/XXX (förordningen om asylförfaranden) ska punkt 2 i den här artikeln tillämpas i enlighet med detta.

6. Vad gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av förordning (EU) nr XXX/XXX [Eurodacförordningen] ska de behöriga myndigheterna ta de biometriska uppgifter som avses i artiklarna [10, 13, 14 och 14a] i den förordningen och överföra dem i enlighet med den förordningen.

7. Om de tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 3.1 och 5 hänvisas till ett lämpligt förfarande för asyl eller återvändande avslutas screeningen. Om inte alla kontroller har slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 6.3 och 6.5 ska screeningen ändå avslutas med avseende på den berörda personen, som ska hänvisas till ett relevant förfarande.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 16

Ändringar av förordning (EG) nr 767/2008

Förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

”2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande förbehållas den vederbörligen bemyndigade personal vid Etias centralenhet och vid de nationella myndigheterna i varje medlemsstat, inbegripet vederbörligen bemyndigad personal vid Etias nationella enheter som utsetts i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240, vilka är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 15–22, den vederbörligen bemyndigade personal vid de nationella myndigheterna i varje medlemsstat och vid unionsbyråerna vilka är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 20 och 21 i förordning (EU) 2019/817 samt de

behöriga myndigheter som anges i artikel 6.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/XXX [37]. Sådan åtkomst ska ges med den begränsningen att uppgifterna ska vara nödvändiga för utförandet av deras uppgifter för dessa ändamål och stå i proportion till de mål som eftersträvas.”

Artikel 17

Ändringar av förordning (EU) 2017/2226

Förordning (EU) 2017/2226 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 6.1 ska följande led läggas till som led k:

(1) ”stödja målen för den screening som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/XXX[38], särskilt vad gäller de kontroller som föreskrivs i artikel 10 i denna.”

(2) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”2a. De behöriga myndigheter som avses i artikel 5.6 i förordning (EU) 2020/XXX ska ha åtkomst till in- och utresesystemet för att inhämta uppgifter.”

(b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”Åtkomst till de uppgifter i in- och utresesystemet som lagras i CIR ska uteslutande förbehållas vederbörligen bemyndigad personal vid de nationella myndigheterna i varje medlemsstat och vederbörligen bemyndigad personal vid de unionsbyråer som är behöriga för de syften som anges i artiklarna 20, 20a och 21 i förordning (EU) 2019/817. Åtkomsten ska begränsas till den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av deras arbetsuppgifter för dessa syften och stå i proportion till de mål som eftersträvas.”

Artikel 18

Ändringar av förordning (EU) 2018/1240

Förordning (EU) 2018/1240 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 4 ska led a ersättas med följande:

”a) Bidra till en hög säkerhet genom att göra en noggrann bedömning av sökande med avseende på den risk de kan utgöra för den inre säkerheten före deras ankomst till gränsövergångsställena vid de yttre gränserna, och av personer som genomgår sådan screening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

[37] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX av den [...] om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817.

[38] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX av den [...] om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817.

2020/XXX[39] [screeningförordningen], i syfte att avgöra om det finns faktiska indikationer på, eller rimliga skäl på grundval av faktiska indikationer att anta, att personens vistelse på medlemsstaternas territorium innebär en säkerhetsrisk.”

(1) Artikel 13.5 ska ersättas med följande:

”5. Varje medlemsstat ska utse de behöriga nationella myndigheter som avses i punkterna 1, 2 och 4 i denna artikel och den behöriga myndighet som avses i artikel 5.6 i förordning (EU) 2020/XXX och ska översända en förteckning över dessa myndigheter till eu-LISA utan dröjsmål, i enlighet med artikel 87.2 i den här förordningen. I denna förteckning ska det anges för vilka ändamål den vederbörligen bemyndigade personalen vid varje myndighet ska få åtkomst till uppgifterna i Etias informationssystem i enlighet med punkterna 1, 2 och 4 i den här artikeln.”

Artikel 19

Ändringar av förordning (EU) 2019/817

Förordning (EU) 2019/817 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 17.1 ska ersättas med följande:

”Det ska inrättas en gemensam databas för identitetsuppgifter (CIR), varigenom det skapas en personakt för varje person som är registrerad i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac eller Ecris-TCN och som innehåller de uppgifter som avses i artikel 18, för att underlätta och bistå vid en korrekt identifiering av personer som är registrerade i in- och utresesystemet, VIS, Etias, Eurodac och Ecris-TCN i enlighet med artiklarna 20 och 20a, stödja funktionen av MID i enlighet med artikel 21 och underlätta och rationalisera de utsedda myndigheternas och Europols åtkomst till in- och utresesystemet, VIS, Etias och Eurodac, om det är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott i enlighet med artikel 22.”

(2) Följande artikel ska införas som artikel 20a:

”Artikel 20a

Åtkomst till den gemensamma databasen för identitetsuppgifter i identifieringssyfte enligt förordning (EU) 2020/XXX

1. Sökningar i CIR ska utföras av den utsedda behöriga myndighet som avses i artikel 6.7 i förordning (EU) 2020/XXX, dock endast i syfte att identifiera en person i enlighet med artikel 10 i den förordningen, förutsatt att förfarandet inleddes i den personens närvaro.

2. Om sökningen visar att det finns uppgifter om den personen i CIR ska den behöriga myndigheten få åtkomst för att inhämta de uppgifter som avses i artikel 18.1 samt de uppgifter som avses i artikel 18.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818.”

[39] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX av den [...] om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817.

Artikel 20

Utvärdering

[Tre år efter ikraftträdandet ska kommissionen rapportera om genomförandet av de åtgärder som anges i denna förordning.]

Tidigast [fem] år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas, och därefter vart femte år, ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Medlemsstaterna ska senast sex månader innan fristen på [fem] år löper ut tillhandahålla kommissionen all information som behövs för att utarbeta rapporten.

Artikel 21

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226 och (EU) 2018/1240

1.2. Berörda politikområden (programkluster)

Rubrik 4 (Migration och gränsförvaltning) Avdelning 11: Gränsförvaltning

Skydd av de yttre gränserna:

säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☑ **en ny åtgärd**

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Förslaget är en uppföljning av det tillkännagivande som gjordes av Europeiska kommissionens ordförande Ursula von der Leyen i september 2019 rörande antagandet av en ny migrations- och asylpakt, som skulle ligga till grund för en övergripande strategi för yttre gränser, asyl- och återvändandesystem, Schengenområdet med fri rörlighet och den yttre dimensionen.

Förslaget åtföljer kommissionens meddelande om en ny migrations- och asylpakt som syftar till att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna.

På kort sikt kommer medlemsstaterna att behöva utse relevanta myndigheter för screeningen och inrätta den infrastruktur som kan användas för detta ändamål. Dessutom kommer de att behöva vidta åtgärder för att inrätta en övervakningsmekanism för de grundläggande rättigheterna under screeningen. I detta sammanhang kan de två första åren komma att kräva större investeringar än de följande, särskilt i de medlemsstater som ligger i frontlinjen.

På lång sikt kommer medlemsstaterna att behöva utveckla och driva screeningcentrum, tillhandahålla nödvändiga och tillräckligt utbildade personalresurser samt upprätthålla övervakningsmekanismen.

1.4.2. Mervärdet i unionens intervention (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från

unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Syftet med förslaget är att bidra till ett övergripande och motståndskraftigt system för kontroller vid de yttre gränserna för att underlätta asyl- och återvändandeförfaranden.

Målen för detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva. I enlighet med skäl 6 i kodexen om Schengengränserna är gränskontroll av intresse inte bara *för den medlemsstat vid vars yttre gränser den utförs, utan för samtliga medlemsstater som har avskaffat inre gränskontroll*. *Gränskontrollen bör bidra till kampen mot olaglig migration och människohandel samt till förebyggande av alla typer av hot mot medlemsstaternas inre säkerhet, allmänna ordning, folkhälsa och internationella förbindelser*.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Jämfört med nuvarande förfaranden kommer den föreslagna screeningen att ge ett mervärde, särskilt genom att

– skapa enhetliga regler för identifiering av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller inresevillkoren enligt kodexen om Schengengränserna och att låta dem genomgå hälso- och säkerhetskontroller vid de yttre gränserna,

– säkerställa att inresa inte tillåts för tredjelandsmedborgare vars status ännu inte har bekräftats och på så sätt bidra till att förhindra att de avviker,

– underlätta fastställandet och tillämpningen av lämpligt förfarande: återvändande eller, när det gäller en ansökan om internationellt skydd, det normala asylförfarandet, ett påskyndat förfarande, gränsförfarandet för asyl eller omplacering till en annan medlemsstat, och

– skapa en ram även för screening av tredjelandsmedborgare som rest in på medlemsstaternas territorium utan tillstånd och som grips på deras territorium.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Förslaget bygger på lärdomarna från det standardarbetsflöde som för närvarande tillämpas i Italien och Grekland i hotspot-områden i enlighet med vad som avses i förordning (EU) 2019/1896. Det innehåller bestämmelser om ett nära samarbete mellan nationella myndigheter, kommissionen, relevanta EU-byråer och andra experter från medlemsstaterna och är ett svar på särskilda utmaningar som de medlemsstater som är särskilt utsatta för migration står inför vid de yttre gränserna.

1.4.4. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

Detta förslag är en av de rättsliga byggstenarna i den nya migrations- och asylpakten och innebär att migrationshanteringen tillförs ett kompletterande inslag, i full överensstämmelse med förslagen till förordning om asyl- och migrationshantering, till förordning om asylförfaranden och till förordning om krissituationer samt till det ändrade förslaget till omarbetning av Eurodacförordningen.

Tillsammans med de ovannämnda syftar detta förslag till att bidra till en övergripande strategi för migration genom att skapa en sömlös koppling mellan alla skeden i migrationsprocessen, från ankomst via behandling av ansökningar om internationellt skydd och fram till, i tillämpliga fall, återvändande. Detta bör ske med full respekt för de grundläggande rättigheterna. Därför föreslås att varje medlemsstat

inrättar en oberoende övervakningsmekanism för att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras under hela screeningen och att alla eventuella anklagelser om kränkningar av de grundläggande rättigheterna utreds ordentligt.

Övervakningsmekanismen för screeningen bör ingå i den styrning och bevakning av migrationssituationen som föreskrivs i den nya förordningen om asyl- och migrationshantering. Medlemsstaterna bör integrera resultaten av sina nationella övervakningsmekanismer enligt screeningförordningen i sina nationella strategier i enlighet med vad som föreskrivs i förordningen om asyl- och migrationshantering.

Förslaget påverkar inte befintliga förfaranden på området asyl och återvändande och inkräktar inte heller på utövandet av individuella rättigheter, utan inrättar ett första skede före inresa som syftar till att underlätta en bättre användning av dessa förfaranden.

Resultatet av screeningen bör leda till att de berörda tredjelandsmedborgarna hänvisas till relevanta myndigheter som, med hjälp av den information som under screeningen samlats i avrapporteringsformuläret, fattar relevanta beslut.

Den information som samlas in under screeningen bör därför bidra till att målen för respektive förfaranden uppnås på ett effektivare sätt. Den bör särskilt hjälpa de berörda asylmyndigheterna att identifiera de asylsökande som skulle omfattas av gränsförfarandet, i linje med de föreslagna ändringarna av förordningen om asylförfaranden. Den bör också bidra till att bekämpa smuggling och förbättra gränskontrollerna genom en bättre förståelse av migrationsströmmarna.

De biometriska uppgifter som avses i förordning XXXX [Eurodacförordningen] tillsammans med de uppgifter som avses i artiklarna [10, 13, 14 och 14a] i Eurodacförordningen och som samlas in under screeningen bör överföras till Eurodac med avseende på tredjelandsmedborgare som omfattas av skyldigheten att lämna fingeravtryck, vilket skärper skyldigheterna i fråga om tagande och registrering av tredjelandsmedborgares fingeravtryck. Screeningen kommer också att underlätta kontrollen av andra storskaliga it-system inom EU, såsom Schengens informationssystem, i återvändandesyfte.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

☐ **begränsad varaktighet**

☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

Efter en inledande period från och med dagen för förordningens ikraftträdande,

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet[40]

☑ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☐ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☐ av genomförandeorgan

☑ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

– *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.*

Anmärkningar

Inslag i screeningen som eventuellt kräver ekonomiskt stöd: - Infrastruktur för screening: Inrättande och användning/uppgradering av befintliga lokaler vid gränsövergångsställen, mottagningscentrum osv.

[40] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

- Utbildning av gränskontrolltjänstemän och personal vid andra berörda myndigheter för genomförandet av screeningen

- Tillgång till relevanta databaser på de nya platserna

- Utbildning och anställning av nya personalresurser för genomförande av screeningen.

- Rekrytering av medicinsk personal.

- Medicinsk utrustning och lokaler för de preliminära hälsokontrollerna

- Inrättande av en oberoende övervakningsmekanism för att säkerställa att de grundläggande rättigheterna iakttas under hela screeningen

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Enligt förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (COM(2018) 473 final):

Delad förvaltning:

Varje medlemsstat ska inrätta ett förvaltnings- och kontrollsystem för programmet och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten i övervakningssystemet och uppgifterna om indikatorer, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser. För att göra det lättare att snabbt inleda genomförandet är det möjligt att förlänga befintliga välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem till nästa programperiod.

I detta sammanhang kommer medlemsstaterna att ombes inrätta en övervakningskommitté som kommissionen ska delta i som rådgivare. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året. Den ska granska alla frågor som påverkar programmets förmåga att förverkliga programmålen.

Medlemsstaterna kommer att sända en årlig prestationsrapport, som bör innehålla information om de framsteg som görs för att genomföra programmet och uppnå dess delmål och mål. Rapporten bör även ta upp eventuella problem som påverkar prestationerna inom programmet och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem.

I slutet av perioden ska varje medlemsstat lämna in en slutlig resultatrapport. Slutrapporten bör inriktas på de framsteg som gjorts med att förverkliga programmålen och bör ge en översikt över de viktigaste faktorer som påverkat programprestationerna, de åtgärder som vidtagits för att ta itu med dessa faktorer och en bedömning av hur effektiva dessa åtgärder har varit. Dessutom bör den beskriva hur programmet har bidragit till att avhjälpa de brister som konstaterats i relevanta EU-rekommendationer till medlemsstaten, de framsteg som gjorts för att uppnå de mål som anges i prestationsramen, iakttagelserna från de relevanta utvärderingarna, uppföljningen av dessa iakttagelser och resultaten av kommunikationsåtgärderna.

Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna årligen översända ett garantipaket som inbegriper årsredovisning, förvaltningsförklaring och revisionsmyndighetens yttrande om förvaltnings- och kontrollsystemet samt om lagligheten och korrektheten i de utgifter som deklarerats i årsräkenskaperna. Detta garantipaket kommer att användas av kommissionen för att fastställa det belopp som ska belasta fonden för räkenskapsåret.

Ett översynsmöte ska anordnas mellan kommissionen och varje medlemsstat vartannat år för att granska resultatet av varje program.

Sex gånger om året sänder medlemsstaterna uppgifter för varje program, indelat enligt särskilda mål. Dessa uppgifter avser kostnaderna för insatser och värdet av gemensamma output- och resultatindikatorer.

Som allmän regel gäller följande:

Kommissionen ska göra en utvärdering efter halva tiden och en efterhandsutvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för denna fond, i

linje med förordningen om gemensamma bestämmelser. Halvtidsutvärderingen bör framför allt grundas på halvtidsutvärderingen av program som medlemsstaterna lämnat in till kommissionen senast den 31 december 2024.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Enligt förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (COM(2018) 473 final):

Både efterhandsutvärderingarna av de fonder som lydde under GD Migration och inrikes frågor 2007–2013 och halvtidsutvärderingarna av generaldirektoratets befintliga fonder visar att en kombination av olika genomförandemodeller på området migration och inrikes frågor har gjort det möjligt att på ett effektivt sätt uppnå fondernas mål. Den övergripande utformningen av genomförandemodellerna bibehålls och omfattar delad, direkt och indirekt förvaltning.

Genom delad förvaltning genomför medlemsstaterna program som bidrar till unionens politiska mål på ett sätt som är skräddarsytt till deras nationella förhållanden. Dessa program skulle kunna omfatta screeningverksamhet. Delad förvaltning säkerställer att ekonomiskt stöd finns tillgängligt i alla deltagande stater. Delad förvaltning möjliggör dessutom förutsebar finansiering och ger medlemsstaterna, som bäst känner till de utmaningar de står inför, möjlighet att planera sin långsiktiga finansiering i enlighet med detta. Tilläggsfinansiering för särskilda åtgärder (som kräver samarbete mellan medlemsstaterna eller extra medel till en eller flera medlemsstater på grund av ny utveckling i unionen) och för vidarebosättnings- och förflyttningsverksamhet kan genomföras genom delad förvaltning. En nyhet är att fonden också kan utnyttjas för bistånd i nödsituationer genom delad förvaltning, utöver direkt och indirekt förvaltning.

Genom direkt förvaltning stöder kommissionen andra åtgärder som bidrar till unionens gemensamma politiska mål. Åtgärderna gör det möjligt att vidta skräddarsydda åtgärder till stöd för akuta och särskilda behov i enskilda medlemsstater (”bistånd i nödsituationer”), stödja transnationella nätverk och verksamhet, testa innovativ verksamhet som kan utökas inom ramen för nationella program och utföra studier av intresse för unionen som helhet (”unionsåtgärder”).

Genom indirekt förvaltning bibehåller fonden möjligheten att för särskilda åtgärder delegera budgetgenomförande till bl.a. internationella organisationer och organ på området inrikes frågor.

Med tanke på de olika målen och behoven föreslås en tematisk del inom ramen för fonden, som ett sätt att balansera förutsägbarheten för den fleråriga tilldelningen av finansiering till de nationella programmen med flexibilitet när det gäller att periodvis betala ut medel till åtgärder med högt mervärde för unionen. Den tematiska delen kommer att användas för särskilda åtgärder inom och bland medlemsstaterna, unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och omplacering. Den kommer att säkerställa att medel kan tilldelas och överföras mellan de olika förvaltningsformerna, på grundval av en tvåårig programplaneringscykel.

Betalningsvillkoren för delad förvaltning beskrivs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, som förutskickar en årlig förfinansiering, följd av

maximalt fyra mellanliggande betalningar per program och år, med utgångspunkt i de ansökningar om utbetalning som skickats in av medlemsstaterna under räkenskapsåret. Enligt förslaget till förslag till förordning om gemensamma bestämmelser avräknas förhandsfinansieringen inom programmens sista räkenskapsår.

Kontrollstrategin kommer att bygga på den nya budgetförordningen och förordningen om gemensamma bestämmelser. Den nya budgetförordningen och förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser bör utvidga användningen av förenklade former av bidrag, såsom klumpsummor, schablonbelopp och enhetskostnader. I förordningarna införs också nya former av betalningar, som bygger på de resultat som uppnåtts, snarare än kostnaderna. Stödmottagarna kommer att kunna motta ett fast belopp om de styrker att viss verksamhet, såsom utbildning eller tillhandahållande av humanitärt bistånd, har ägt rum. Detta förväntas förenkla kontrollbördan både för stödmottagarna och medlemsstaterna (t.ex. kontroll av fakturor och kvitton för kostnaderna).

När det gäller delad förvaltning bygger förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser på förvaltnings- och kontrollstrategin för programplaneringsperioden 2014–2020, men några åtgärder införs i syfte att förenkla genomförandet och minska kontrollbördan för både stödmottagare och medlemsstater. Det handlar bland annat om följande nyheter:

- Avskaffande av utseendeförfarandet (vilket torde göra det möjligt att påskynda genomförandet av programmen).

- Förvaltningskontroller (administrativa kontroller och kontroller på plats) som ska utföras av den förvaltande myndigheten på grundval av riskbedömningar (jämfört med 100 % administrativa kontroller som krävs under programperioden 2014–2020). Dessutom får de förvaltande myndigheterna, under vissa villkor, tillämpa proportionerliga kontrollstrategier i linje med nationella förfaranden.

- Villkor för att undvika flera revisioner av samma insats/utgift.

Programmyndigheterna kommer att lämna in ansökningar om mellanliggande betalningar till kommissionen på grundval av stödmottagarnas utgifter. Enligt förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser ska de förvaltande myndigheterna få rätt att utföra förvaltningskontrollerna på grundval av riskbedömningar men också särskilda kontroller (t.ex. kontroller på plats av den förvaltande myndigheten och revisioner av insatser /utgifter av revisionsmyndigheten) efter att utgifterna har deklarerats till kommissionen i ansökningarna om mellanliggande betalningar. För att minska risken för att ersättning utgår till icke stödberättigande utgifter, fastställs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser att kommissionens mellanliggande betalningar ska begränsas till högst 90 %, med tanke på att bara vissa nationella kontroller för närvarande har utförts. Kommissionen kommer att betala det återstående saldot efter det årliga avslutandet av räkenskaperna, efter mottagande av garantipaketet från programmyndigheterna. Eventuella oriktigheter som kommissionen eller revisionsrätten upptäcker efter det att det årliga garantipaketet har översänts kan leda till en finansiell nettokorrigering.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

GD Migration och inrikes frågor har inte ställts inför betydande risker för fel i sina utgiftsprogram. Detta bekräftas genom att revisionsrätten vid upprepade tillfällen inte haft några betydande brister att ta upp i sina årsrapporter.

Vid delad förvaltning rör de allmänna riskerna i samband med genomförandet av de nuvarande programmen underutnyttjande av fonden av medlemsstaterna och möjliga fel som beror på komplicerade regler och brister i förvaltnings- och kontrollsystemen. Genom förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser skulle regelverket förenklas genom en harmonisering av reglerna och förvaltnings- och kontrollsystemen i de olika fonderna med delad förvaltning. Det innebär också en förenkling av kontrollkraven (t.ex. riskbaserade förvaltningskontroller, möjlighet till proportionerliga kontrollarrangemang som grundar sig på nationella förfaranden samt begränsningar av revisionsarbetet i fråga om tidpunkt och/eller särskilda insatser).

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Medlemsstaternas kostnader för kontroller förväntas förbli desamma eller eventuellt sjunka. För den nuvarande programplaneringsperioden (2014–2020) beräknas medlemsstaternas kumulativa kostnader för kontroller utgöra omkring 5 % av det totala beloppet av utbetalningar som medlemsstaterna har ansökt om för 2017.

Denna procentandel förväntas minska tack vare effektivitetsvinster i genomförandet av programmen och ökade utbetalningar till medlemsstaterna.

Med det riskbaserade tillvägagångssättet avseende förvaltning och kontroll som införs i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser, i kombination med en ökad satsning på att anta förenklade kostnadsalternativ, förväntas medlemsstaternas kostnader för kontrollerna att sjunka ytterligare.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

GD Migration och inrikes frågor kommer även fortsättningsvis att tillämpa sin strategi mot bedrägerier i linje med kommissionens strategi mot bedrägerier för att bl.a. säkerställa att dess interna bedrägerikontroller helt överensstämmer med kommissionens strategi och att dess metod för hantering av risken för bedrägeri är anpassad för att fastställa områden med bedrägeririsk och lämpliga motåtgärder.

När det gäller delad förvaltning ska medlemsstaterna säkerställa lagligheten och regelbundenheten hos utgifter som ingår i de räkenskaper som lämnats till kommissionen. I detta sammanhang ska medlemsstaterna vidta alla åtgärder som krävs för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter. Liksom i den nuvarande programplaneringscykeln 2014–2020 är medlemsstaterna skyldiga att införa förfaranden för upptäckt av oriktigheter och bedrägeribekämpning i samband med kommissionens särskilda delegerade förordning om rapportering av oriktigheter.

Åtgärder för att förebygga bedrägeri förblir en övergripande princip och skyldighet för medlemsstaterna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Rubrik nr 4: ”Migration och gränsförvaltning”	Diff./Icke-diff[41].	från Eftaländer[42]	från kandidatländer[43]	från tredje-länder	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
4	11.02.01 – Instrumentet för gränsförvaltning och visering	Diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ
4	11.01.01 – Stödutgifter för Fonden för integrerad gränsförvaltning – Instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering	Icke-diff.	NEJ	NEJ	JA	NEJ

Anmärkning:

Det bör noteras att de anslag som begärs inom ramen för förslaget täcks av anslag som redan tagits upp i finansieringsöversikten för förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och visering. Inga ytterligare ekonomiska resurser eller personalresurser begärs inom ramen för detta lagstiftningsförslag.

41 Diff.= differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

42 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

43 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	4	”Migration och gränsförvaltning”

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Efter 2027***	**TOTALT**
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	(1)	66,510	67,470	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174		417,126
	Betalningar	(2)	17,918	27,079	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,126
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet[44]	Åtaganden = Betalningar	(3)	0,250	0,250							0,500
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	**66,760**	**67,720**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**-**	**417,626**
	Betalningar	=2+3	**18,168**	**27,329**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,626**

[44] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt, vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Efter 2027***	**TOTALT**
Personalresurser										
Övriga administrativa utgifter		0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,060	0,060	-	-	-	-	-		0,120

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Efter 2027***	**TOTALT**
TOTALA anslag över alla RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	**66,820**	**67,780**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**-**	**417,746**
	Betalningar	**18,228**	**27,389**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,746**

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☑ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter	0,060	0,060						**0,120**
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,060	0,060						**0,120**

Utanför RUBRIK 7[45] of the multiannual financial framework								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	0,060	0,060						**0,120**

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

[45] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

☑ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)								
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna								
Delegationer								
Forskning								
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna) [46]								
Rubrik 7								
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret							
	- vid delegationer							
Som finansieras genom ramanslagen för programmet [47]	- vid huvudkontoret							
	- vid delegationer							
Forskning								
Annat (specificera)								
TOTALT								

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

[46] [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

[47] Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

– Förslaget/initiativet:

– ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☑ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**TOTALT**
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen	Deltagande medlemsstater, inklusive Schengenassocierade länder							
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	fastställs senare	

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☑ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

– ☐ Påverkan på egna medel

– ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[48]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Artikel …….							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[48] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.